

5382

623
17-96

1928

2011

№ 932

Ս. Մ. Հ. Մ.

Ա. Ա. Ֆ. Հ. Մ.

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОЧЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՑԵՔ

89

ՌԱԶՄԱ-ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ Գ Ո Ր Ծ (Կոնսպեկտ)

Կազմեց ԳՈՒՆԴՈՐՈՎ
Թարգմ. Գ. ԿՈՒՐԱՆՅԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՅԱՆ ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԴԴՐՈՑԻ

2002

Թ Ի Ֆ Լ Ի Ս
1928 թ.

623
4-96

1928 № 559

ΔΔ
515

623
9-96

Ա. Խ. Հ. Մ.

Ա. Ս. Ք. Հ. Մ.

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅԵ՛Ք

БИБЛИОТЕКА
ИИИ СТИТУТА
ВОСТОЧЕДЕННИИ
Академии Наук
СССР

ՌԱԶՄԱ-ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ Գ Ո Ր Ծ (Կոնսպեկտ)

Կազմեց ԳՈՒՆԴՈՐՈՎ
Թարգմ. Գ. ԿՈՒՐԱՆՅԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՅԱՆ ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԴՊՐՈՅԻ

Թ Ի Ց Լ Ի Ս
1928 թ.

50021-ահ

35901-66

Ա Ռ Ա Ջ Ա Բ Ա Ն

Սույն գրքույկը հայերեն լեզվով հրատարակելու գլխավոր պատճառն այն է, վոր մի կողմից չկան ուսումնա-ճարտարագիտական գործի վերաբերյալ հայերեն դասագրքեր և մյուս կողմից ել՝ դպրոցը միջոցներ չունի հրատարակելու հայերեն լեզվով Կոխանովի 3 մասից բաղկացած մեծ ծավալով դասագիրքը:

Սակայն ուսումնա-ճարտարագիտական գործի վերաբերյալ այս կոնսպեկտը ընդգրկում է այն բոլոր ծրագրային հարցերը, վորոնք անհրաժեշտ են ուսումնական հետևակ դպրոցների կրտսեր և ավագ դասարանների համար: Նյութը լավ հասկանալու և ուսումնասիրելու համար, գրքի վերջում կցված են մի շարք անհրաժեշտ գծանր-կարներ, վորոնք անհասկած կհեշտացնեն ընթերցողի աշխատանքը: Այս առաջին հրատարակությունը հավանականորեն կունենա իր պակաս կողմերը. խմբագրական հանձնաժողովը ուրախությամբ կընդունի ամեն մի ցուցում հետևյալ հրատարակության համար:

Խմբագրական հանձնաժողով

ՌԱԶՄԱ-ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾ

Ռազմա-ճարտարագիտական գործ կոչվող առարկայի մեջ մըտնում ե մի շարք տեխնիկական աշխատանքների և միջոցների ուսումնասիրություն, վորը աշակցում ե ամենաքիչ ջանքերի ծախսումով ի կատար ածել գորքերի մարտական խնդիրները: Այդ աշխատանքները և միջոցներն հեռակայներն են՝ ամրաշինություն, քողարկում, ճանապարհակառուցային գործ, (дорожное дело) կամուրջներ, անցարաններ, պայթեցման գործ, ականա-ստորերկրյա գործ, (минно-подземное дело) ելեկարոտեխնիկա և տրանսպորտ: Մրանցից մի մասը ուղեկցվում ե գորքերի համարյա բոլոր գործողությունների հետ միասին. այդ մասի կիրառումը մասսայական բնույթ ե կրում: Այդ աշխատանքների կատարումը չի պահանջում այնքան բարդ գործիքներ և նյութեր և վոչ ել մի առանձին մասնագիտություն. ուստի այդ աշխատանքները բոլոր տեսակի գորքերը պետք ե կարողանան կատարել ինքնուրույն կերպով առանց կողմնակի սզնության (մ. կ. II մ § 198): Այդպիսի աշխատանքներին և միջոցներին են վերաբերում ամրաշինությունը, քողարկումը, հասարակ տեսակի ճանապարհակառուցային, կամրջային, անցարանային և պայթեցման աշխատանքները: Այդ աշխատանքների և միջոցների մյուս մասը պահանջում ե մեքենաների կիրառում և հատուկ նյութեր. ուստի նրանց ի կատար ածելը հանձնարարվում ե մասնագիտական մասերի, իսկ հիմնական գորքերի տեսակները պարտավոր են ծանոթանալու միայն նրանց գործունեությանը:

Ռազմա-ճարտարագիտական գործի կիրառումը սերտ կերպով կապված ե մարտավարության հետ: Նրա նպատակն ե գլխավորապես՝ վերացնելու մարտավարության ելեմենտներից մեկի—այն ե՝ տեղանքի պակաս կողմերը: Դրա հետ միասին այդ գործի զարգա-

ցումը սերտ կախված է հարվածող միջոցների զարգացումից, գլխավորապես հրետանուց, իսկ նրա տեխնիկական դրուժյունը կախված է յերկրի տեխնիկական և արգյունաբերական ընդհանուր աճումից:

Ուստի ռազմա-ճարտարագիտական գործը ուսումնասիրելիս չբացառվում է աչքաթող անել հիշյալ մոմենտները:

Սկզբնական տեղեկություններ, վորոնք անհրաժեշտ են ռազմա-սարսաղիսական գործը ուսումնասիրելու համար:

I Մարտական միջոցներ.—1. հեռահար, վորը զինված է հրացանով, գնդացիրով և նռնակով. հրացանի գնդակը ամենաբարենաշող պայմաններում ծակում է գետինը 0,90—1,25 մետր, փայտը—մինչև մեկ մետր, աղյուսե շարվածքը—կես մետր. 2. հրետանու հարվածելու միջոցներն են՝ ա) շրայները, վորի գնդակների ուժը հրացանի գնդակի ուժից չորս անգամ պակաս է: Այդ գնդակների ջրման միջուկի չափն է՝ ըստ լայնության 40 մետր, ըստ խորության 150 մետր. բ) ֆուգատային արկեր, վորի 150 միլիմետրանոց ուղմբի ծակած խորությունը գետնում 3 մետրի յե հավասար. ուղմբների պայթումից առաջացած փոսի խորությունը հողի մեջ 2 մետր է, իսկ քարքարոտ տեղանքում՝ կես մետր. 3. Մակառնակների հարվածելու միջոցներն են 32 և 82 կիլոգրամ ծանրություն ունեցող ուղմբները. սրանց գործողությունը նման է 75 միլիմետրանոց արկերի գործողությանը:

II Կառուցվածքի միջոցներ.—1. Գետինը. ա) քարքարոտ տեղում աշխատանքների հաջողությունը մի ժամում սակրային թիով պակաս է 0,30 խորանարդ մետրից բ) կավե հողում—0,75 խորանարդ մետր, գ) բուսական հողում՝ 1 խորանարդ մետր, դ) ավազոտ տեղում՝ 1,25 խորանարդ մետր. 2. ճիւղ. 3. ծառը. ա) գերանները, վորոնց հաստությունը 18 սանտիմետրից պակաս չէ, բ) առաստաղի գերան, (накатник) վորի հաստությունը 8—10 սանտիմետր է, գ) ձողեր՝ (жерди) 5—10 սանտիմետր, դ) ջախ (хворост) 3 սանտիմետրից բարակ, վորը գործ է ածվում հյուսած ցանցերի համար, (плетень) հողակողակներ (тур) և ձեղաններ (фашина) պատրաստելու համար, յե) տախտակներ, գ) չորեքկուսած գերաններ (брус): Ծառերը չափվում են բարակ ծայրում: 4. յերկաթ՝ մեխեր, մավթուլ, թերթավոր և առանձին տեսակի յերկաթներ, յերկաթձողեր և երկաթգծեր. 5. բետոն, վորը կազմվում է մի մասը

ցեմենտից, 3 մասը ավազից և 5 մասը խճաքարից: Հիշյալ թվական ավյալները բետոն կազմելու համար կարող են լինել և տարբեր: Այն բետոնը, վորը ներսից ունենում է յերկաթե մավթուլներ, կոչվում է յերկաթե բետոն:

III Գործիքներ.—Մայրով փոխադրելու գործիքներն են՝ մեծ թիեր, կացիններ, մեծ սորանիներ (кнрка-мотыга), լինգեր, սղոցներ, իսկ կրելու գործիքներն են՝ փոքր թիակներ, սորանիներ և կացիններ:

IV Գծանկարներ.—Ռազմա-ճարտարագիտական գործը ուսումնասիրելիս և կյանքում կիրառելիս հարկավոր է հասկանալ գծանկարների եյուժյունը և կարողանալ նկարել: Գծանկարը սակրավորի լեզուն է: Գծանկարը առարկայի պատկերացումն է թղթի վրա: Առարկաները պատկերացնելու համար գոյություն ունի յերեք ձև, այն է՝ նկարել, լուսանկարել և գծանկարել: Առաջին յերկու ձևը այնքան էլ ճիշտ չէ և չի տալիս առարկայի ներքին կազմության մասին հասկացողություն, իսկ յերրորդը այդ թերությունը չունի:

Ք Ո Ղ Ա Ր Կ Ո Ւ Մ

Վորքան շատ տեղեկություն ունենանք հակառակորդի մասին, այնքան հեշտ կարելի յե նրան ջախջախել: Յուրաքանչյուր հակառակ կողմը աշխատում է իր հակառակորդին զրկել իր մասին տեղեկություններ հավաքելուց և նրան շփոթության մեջ ձգել: Հենց դրա մեջն է կայանում քողարկման խնդիրը: Քողարկումը խաբեբայության բոլոր ձևերի և միջոցների միացումն է: Այն նըշանները, վորոնցով յերևան են հանվում մարտական միջոցները և կառուցվածքները, կոչվում են քողարկահանման (демаскирующие) նշաններ: Առանձին անհատի վերաբերյալ այդ նշանները կլինեն նրա գլխի գծագրությունը, ձեռքերի և վոտքերի շարժումը. հետեվակի զորասյունը յերևան է հանվում սվինների փայլով, բարձրացող փոշիով, նրա զորասյունի ճիշտ գծագրությամը, վորը հեռվից յերևում է ճանապարհի պարզ ֆոնում՝ ինչպես մի խավարած բիծ: Հրետանին յերևան է հանվում իր մետաղյա մասերի փայլով, թընդանոթների և հրետանավորների դասավորումից, յերթի ժամանակ, իսկ դիրքերում յեղած ժամանակ, նրա տեղանքում դասավորումից,

արձակուրդների փայլից, նրա հրանոթներից առաջացած (արեգակ ժամանակ) ստվերներից, նրա շուրջը շարժումներ անելուց և այն գեանուղիներից, վորոնք առաջացել են մարտկոցի դրաված շրջանում շարժումներ կատարելուց: Քողարկումը բաժանվում է բնական, վորի կիրառումը չի պահանջում հատուկ նյութեր և գործիքներ, և Տեխնիկական, վորը իր գործածություն համար պահանջում է հատուկ նյութեր:

Բնական քողարկումը բաժանվում է հետևյալ մասերի՝ 1. հարմարեցնել այդ քողարկումը տեղանքին, ուելեֆին, գույնին և ուղտագործել աստիճանային պայմանները. 2. քողարկման դիսցիպլինա, այսինքն ուղղակի գաղտնիքը պահելը, ձայնաքողարկման միջոցներ, միմիկրիա, խուսափել քողարկահանման գործողությունից. 3. կեղծ գործողություններ, գեմոնատրացիաներ, կեղծ շարժումներ, սուտ լուրեր տարածել, կեղծ գործերի ներկայություն ցույց տալ և այլն:

Տեխնիկական քողարկումը բաժանվում է հետևյալներին՝ 1. ներկաքողարկում—տեղի գունավորություն համեմատել և կամուֆլաժ. 2. գեկորատիվ քողարկում—ուղղահայաց, հորիզոնական, հակաստվերային քողարկներ, կեղծ կառուցվածքներ և քարձաքետներ. 3. բուսական քողարկում—ճիմերով քողարկել, սերմցանել, բուսականություն տեղափոխություն. 4. հրաքիմիական քողարկումն է՝ ծխածածկույթը, հրետանու կրակի փայլուն բռնկումները և հրգեհր. 5. ուղղակի գրիմ:

Քողարկման կիրառումը.—Հետախուզության ժամանակ քողարկումը կատարվում է տեղանքին հարմարվելով, քողարկի հագուստով, պոզաներով, շարժողություններով և ուղղակի գաղտնիքը պահելով, հանգստի ժամանակ քողարկումը կատարվում է գործերի տեղանքում ցրված և վոչ համաչափ դասավորություններ, շարժումների սահմանափակումներ և կրակ վառելու կանոնավորությամբ, այսինքն յերբ կրակը կարող է քողարկահան անել գործերին, ավելի լավ է կրակ չանել: Յերթային շարժման ժամանակ ամենալավ քողարկումը գիշերով կամ ամպոս որերին շարժվելն է: Անհրաժեշտ է միշտ ուղտագործել տեղանքի պաշտպանական հատկությունները, համապատասխան շարժեր ընդունելը, կարիք յեղած գեպքում գորսայունները մասնատել, կեղծ գործողություններ կատարել:

Հարձակողական մարտում քողարկվելու համար գործերը աշխատում են տեղանքին հարմարվել, ծխածածկույթներ կիրառել (дымовая завеса) և գեմոնատրացիա անել: Պաշտպանություն մարտում՝ գործերը տեղանքին հարմարվում են, դասավորվում են մասնատված ձևով, անցուղարձը դադարեցնում են և կեղծ գործողություններ են կատարում: Բացի դրանից կիրառում են տեխնիկական բոլոր տեսակի քողարկման ձևերը:

ԱՄՐԱՇԻՆՈՒԹՅԱՆ ԵՆԵՄԵՆՏՆԵՐԸ

Ամրաշինությունը մարտավարության անբաժան մասն է: Յեթե մարտավարությունը տալիս է մարտի իդեան, այդ իդեան իրագործվում է տեղանքում այս կամ այն կառուցվածքի տեսքով: Ամրաշինության խնդիրն է պահպանել գործերի կենդանի ուժը ի հաշիվ տեղանքում կատարած աշխատանքների: Այդ աշխատանքը թաքստոցներ և խոչընդոտներ շինելու մեջն է:

Հրաձգային խրամատներ.—Յուրաքանչյուր հրաձիգ մարտում իրեն վրա դրած խնդիրը կատարելու համար ընարում է տեղ և կարիք յեղած դեպքում խրամատ է պատրաստում: Սրամատ պատրաստելը կայանում է նրա մեջ, վոր նա իր մարմինը ծածկելու համար փոս է շինում, իսկ փոսի հողը դուրս է շարտում գեպի առաջ, մի կողմից հրացանի համար հենարան պատրաստելու, մյուս կողմից ծառայում է իբրև թաքստոց հակառակորդի աչքից և կրակից: Այդպիսի փոսը կոչվում է «պառկած կրակելու բջիջ» (տես գծանկար № 1): Յերբ տվյալ վայրում հրաձիգը բավականին մընում է, այն դեպքում տվյալ փոսը խորացնում և դարձնում է «ծնկի պատրաստ» կրակելու բջիջ (տես գծանկար № 2): Կարող է պատահել, ժամանակ յեղած դեպքում այդ խրամատը ավելի խորացվի և հարմարեցվի կանգնած կրակելու համար (տես գծանկար № 3): Առաջին իսկ հնարավորության դեպքում մի ջոկի հրաձիգները պարտավոր են միացնելու իրենց շինած խրամատները միմյանց հետ խրամուղիով (ход сообщения) և կազմել հրաձգային խրամատ: Այդ առանձին բջիջների միջև հաղորդակցություն ստեղծելու համար, կարելի յե անմիջապես միացնել այդ բջիջները, վորոնք կկազմեն խրամատ: Կարելի յե նաև հաղորդակցություն ստեղծել այդ բջիջների հետևից, այն դեպքում բջիջները

ըը կկոչվեն բջիջային խրամատ (գծանկար № 4): Խրամատի հիմնական տեսակը, մի շուկի համար, լինում է հասարակ կամ բջիջային: Հարմարութեան համար այդ խրամատներում շինում են աստիճաններ և այգայիսի խրամատը կոչվում է լրիվ պրոֆիլով խրամատ (գծանկար № 5): Նա կազմված է խրամատի փոսից, պատվարից (брусбер), թիկունքի արավերսից և աստիճանից: Ընդհանուր թաքստոցը հավասար է 1,90 մետրի, կրծքի բարձրությունը՝ 1,40 մետրի: Խրամատի միջի փոսը փորքան նեղ լինի, այնքան հրետանու շրապներ զնդակներից ապահով կլինի: Գծանկար № 5-ում յեղած խրամատը կարելի չէ պատրաստել վոչ-լեռնային տեղանքում, չոր գետնի վրա, բայց գետինը այնքան ել պինդ չլինի: Քարքարոտ գետնում, սառած, ճահճոտ և անսառոտ տեղերում ըստիպված պատրաստում են վոչ թե փորած խրամատներ, այլ գետնի յերեսին պատրաստում են հողից խրամատներ (գծանկար № 6): Խրամատի վորտեղ պատրաստելը սերտ կերպով կապված է կրակային խնդիրներից, հարևանների դասավորությունից և տեղանքից: Պաշտպանություն ժամանակ զնդակոծությունը ամենապակասը պաշտպանություն շրջանի առաջին յեղրից 200—300 մետրից պակաս չպետք է լինի, թե խաչաձև և թե ճակատային կրակի համար: Հարևան զորամասի հետ կրակի կապ է լինելու: Ցանկալի չէ, վոր հակառակորդի ուղղությունը խրամատից դիտելիս տեղանքը չխանգարի, խրամատների առաջը մեռած տարածություն չլինի, տեղանքը հետթիկունքի հակառակորդի աչքից ծածկված հաղորդակցություն ունենա և առհասարակ տեղանքը նպաստի զորքերի քողարկմանը հակառակորդի կողմից: Այդ իսկ պատճառով խրամատները ուղղագիծ չեն անում, տեղանքին լավ հարմարեցնում են, ի նկատի չեն ունենում տեղանքի ուղեփոխ: Խրամատի յերկարությունը լինում է 18—36 մետր: Խրամատների քողարկումը կատարվում է տեղանքին հարմարելով: Բրուսավերը քողարկում են տեղանքի գույնով, ճիմերի կամ այլ բուսականություն միջոցներով, այնպես, վոր վոչ մի տարբերություն չլինի տեղանքի գույնից: Անհրաժեշտ է ծածկել խրամատի փոսը ջախով, ցանցքողարկով և այլն (գծանկար № 8):

Խրամատների կառուցվածքը.— հրաձիգի գլուխը և ուսերը հակառակորդի թեք կրակից ապահովելու համար խրամատում շինվում են անցքեր հրացանի փողը միջից անցկացնելու համար: Այգայիսի անցքեր պատրաստելու համար իբրև նյութեր կարող են

ծառայել ճիմերը, հողով լի մեշոկները, հողով լցրած փամփշտիցինկե ամանները և այլն:

Յուրաքանչյուր հրաձիգ իրեն համար պատրաստում է այգայիսի անցք հրաձգություն համար: Այգայիսի անցքերին անվանում են ամբրազուրա կամ բոյենիցա: Շրապներ զնդակներից ազատ մնալու համար խրամատների վրա շինում են ծածկ (козырек): Նրանց տեսքը ցույց է տված № 9 գծանկարում:

Հակառակորդի գազային գրոհներից պաշտպանվելու, հակազդերը փոխարինելու և հանգստանալու համար խրամատներում կամ մոտակա խրամուղիներում շինում են հակազգազային ապաստարան (убежище): Ապաստարանը ունի յերկու մուտք դռներով, մեկը մյուսից վորոշ հեռավորություն վրա, ունի պատսպարան և մաքրիչ (фильтр) (գծանկար № 11): Ապաստարանը կարող է լինել առանց մաքրիչի, այն դեպքում նա կոչվում է կիսապաշտպանական: Մաքրիչի փոխարեն կարելի չէ գործածել բուսական հող կամ այնպիսի նյութեր, վորոնք մանում են հակազգազի մեջ: Մարդու շրնչաուղթյան համար մի ժամում հարկավոր է 2 խորանարդ մետր ուղ. մեկ խորանարդ մետր բուսական հողը կարող է մաքրել 1.000 խորանարդ մետր թունավորված ող, վորի շերտի լայնությունը կեն մետր է և ողի շարժման արագությունը մեկ խորանարդ մետր:

Վորպեսզի խրամատների բրուսավերները չքանդվեն, հարկավոր է նրանց ամբրացնել ճիմերով, մեշոկներով, տախտակներով, ձողերով և այլն, մի խոսքով այն նյութերով, վորոնք ձեռքի տակ են գտնվում: Կավահողի մեջ անհրաժեշտ է անձրևային յեղանակներին խրամատները շուր չլցվելու համար կողքից ջրանցքներ շինել, շուրը այլ կողմով գնալու համար. կարելի չէ շինել խրամատների մեջ նաև փոսեր՝ շուրը հավաքվելու համար: Փամփուշտները, վինամթերքները խրամատում չփչանալու համար խրամատի պատերի մեջ շինում են վորմախորշեր, (ниша) և լավ ծածկում են, վորպեսզի փամփուշտները զազերից չփչանան:

Խրամատների կատարելագործմանն է վերաբերում նաև խրամատներում յեղքի և մուտքի, կամ մի խրամատից մյուսը անցնելու համար անցքեր, նախակների դեմ փահաններ, ցանցեր և արտաքնոցներ պատրաստելը (գծանկար № 12):

Բավականին ժամանակ ունենալու դեպքում խրամատի տեղը ընտրում է դասակի հրամանատարը, իսկ խրամատի կառուցվելը

կատարվում է ջոկի կողմից: Կառուցումը կայանում է ծրագծումի (разбивка) բաժան-բաժան անելու, փորելու և քողարկման մեջ: Բաժան-բաժան անելը կայանում է նրա մեջ, վոր պատրաստվելիք խրամատի սահմանները նշանակվում են ցիցերով, քարերով կամ փոսիկներով: Այդ նշանակված կետերի միացումը ակոսների միջոցով կոչվում է տրասսիրովիա: Խրամատը փորելու համար ջոկի մարդկանց կանգնեցնում են շինվելիք խրամատի կողքին այնպես, վորպեսզի յուրաքանչյուր հոգու հավասար կտոր ընկնի: Յուրաքանչյուրը իր հողամասում հանում է նախ ճիմեր և դասավորում է թիկունքի հողաթմբում. այնտեղ է դրվում նաև սևահողի վերին շերտը, վորը անհրաժեշտ է բրուսավերը քողարկելու համար, վորից հետո հողը աժվում է դեպի առաջ: Խրամատը հակառակորդի կողմից յերևան չհանելու համար խոտիվ կերպով արգելվում է խրամատի մոտերքը անց ու դարձը և նրա մոտ ուրիշ փորվածքներ անելը:

Դիսակետերը ըստ իրենց նշանակության բաժանվում են հետևակային, հրամանատարական և հրետանային: Դիտակետերը կարող են լինել խրամատներում, խրամուղիներում և առանձին տեղեր: Դիտակետը խրամատում կամ խրամուղիում իրենից ներկայացնում է բլիժ փորված դեպի առաջ, իսկ դիտողությունը տարվում է բրուսավերի վերևից կամ բոյենիցի անցքից: Դիտակետերի հասարակ տեսակն է առանձին բլիժը, վորտեղից դիտողը կարող է դիտել պառկած, ծնկի և կանգնած՝ նայած բլիժի խորությանը: Առաջին իսկ հնարավոր դեպքում անհրաժեշտ է դիտակետերը վերևից ծածկել ծածկվածքով իսկ դիտողությունն կատարել այդ նպատակի համար հատուկ պատրաստած անցքով: Հաճախ դիտակետերի համար ոգտագործում են ծառերը և այլ բարձր տեղական առարկաները, վորոնց վրա դիտողի համար տեղ են պատրաստում:

Հրամանատարական դիտակետերը տարբերվում են սովորականից նրանով, վոր նրանց մոտ պետք է առանձին տեղ լինի հեռախոսի և կապավորների համար:

Բավականին ժամանակ ունենալու դեպքում, այդ դիտակետերը ունենում են ապաստարաններ, վորպեսզի հակառակորդի հրետանու քիմիական արկերից չվնասվեն. Այդ ապաստարանները ունենում են նաև հակազազային կահավորում: Դիտակետերը մարտի աչքն են, ուստի անհրաժեշտ է նրանց վրա լավ ուշադրություն դարձնել և

կանոնավոր կերպով քողարկել նրանց հակառակորդի աչքից: Հակառակորդին խաբելու համար, հաճախ թաքստոցի վերևից դիտողի համար շինում են մակետներ, այսինքն արհեստական կերպով շինած տեղական առարկաներ, ինչպիսին են ծառի արմատները, քարից թմբերը և այլն: Մակետը դրվում է և ամրացվում փոսի վերևից, վորի մեջ տեղավորվում է դիտողը և դիտում մակետի մեջ յեղած աննկատելի անցքից: (Գծանկար № 19):

Արհեստական արգելիքներ: Արգելքները ուժեղացնում են մեր դասավորումը և դժվարացնում հակառակորդի շարժումը: Նրանք պետք է հակառակորդի շարժումը կանգնեցնեն այնպիսի մի տեղում, վորտեղ նա մեր կրակից ամենամեծ վնասը կստանա, ուստի արգելքները տեղավորվում են այնպես, վորպեսզի նրանք մեր թևային գործոն կրակի տակ ընկնեն: Նրանց հեռավորությունը մեր խրամատներից 40 մետրից մոտ չպետք է լինի և 300—400 մետրից վոչ հեռու, վորպեսզի մոտ յեղած դեպքում հակառակորդը չկարողանա ձեռքի նոնակներ դցի մեր խրամատների մեջ: Բացի դրանից այդ արգելքները մեր դնդակոծությունը չպետք է ծածկեն և շատ արագ, հասարակ կերպով պետք է շինվեն:

Արգելքները լինում են մշտական և շարժական: Ամենատարածվածը մշտական արգելքներից— դա լարացանցն է տարբեր տեսակների: Ամենահասարակ լարացանցերի տեսակն է յերկաթալարե ցանկապատը. վերջինս պատրաստվում է գետնում ցցած 1—1,50 մետր բարձրություն ունեցող ձողերից, մեկը մյուսից 2—3 մետր հեռավորության վրա. նրանք փաթաթված են յերկաթալարե փշերով, այնպես, վորպեսզի անհնարին լինի նրաց վրայով կամ միջովը սողալով անցնելը:

Յերկաթալարերի թիվը սովորաբար լինում են 5 հատ, վորի 3-ը հորիզոնական ձևով են գցվում, իսկ 2-ը շեղագիծ, այդպիսով կազմվուս են մի շարք ուղղանկյունիներ: Լարացանցը փայտե ձողերի վրա շինվում է այսպես՝ ամրացնում են գետնին մի քանի կարգ ձողեր, այնպես վոր մի կարգի ձողերը մյուս կարգի վերաբերյալ շախմատային կարգ ստացվեն. այդ կարգերի հեռավորությունը մեկը մյուսից 1—1¹/₂ մետր է: Յերկաթալարը փաթաթվում է ոչ միայն կարգերով, այլև կարգերի միջանցքներով: Ձողերի կարգերի քանակը կարող է տարբեր լինի: Լարացանցերի տեսակների թիվն է պատ-

կանուժ գերմանական տիպի լարացանցը, վորը ցույց է տված № 21 գծանկարում:

Ամենաթույլ արգելքներից և ամենահեշտ կերպով քողարկվողը ցածր ձողերի վրա շինված ցանցն է: Նա շինվում է նույն ձևով ինչպես մյուսները, բայց ձողերի բարձրությունը 0,20—0,30 սանտիմետր է (մոտ սարածուխյուղների վրա 1,5—2,00 մետր է) և յերկաթալարով զործվում է միայն վերևից: Շարժական արգելքները գործ են ածվում հակառակորդի անմիջական շփման ժամանակ, քարքարոտ տեղանքում և արագ կերպով վորևե անցարան ծածկելու զեպքում:

ԽԱՁԱՓԱՌՔ ՇԵՄԱՆՆԵՐԻ (poratka) ԵՎ ՎՈՉՆԻԿՆԵՐԻ (ож) ՀԱՍԱՐԱԿ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Սաչափառք հեծանները շինվում են միմյանց հետ կպցրած խաչաձև միացած ձողերից: Նրանք իրենց կողքերից զործվում են փշոտ յերկաթալարերով: Նրանց բարձրությունը 1—3 մետր է: Նրանք գետնին ամրացվում են ցցերով և միմյանց հետ կապվում յերկաթալարերով: Վոզնիկը շինվում յերեք ձողից, վորոնց յերկարությունը մի մետր է լինում. նրա բոլոր կողմերը զործված են լինում յերկաթալարով: Ավելի կատարելագործվածը շարժական արգելքներն են—Բրունայի վորոքապուռյաները (спираль Бруна), սակրային ցանցերը, Ռիլսիու ցանցը և Ֆիլդտայի փակետները: Բրունայի վորոքապուռյաները շինելու համար վերցնում ենք մեկ մետր տրամագիծ ունեցող թմբուկ, վորի վրա մի կարգ փշոտ յերկաթալարեր են փաթաթվում: Այդ յերկաթալարերի ծայրերը միացնում են միմեանց հետ: Յեթե այդպիսի վորոքապուռյաը հանել թմբուկից և ձրգել, կրստացվի մավթուլից ցիլինդր 0,80 մետր բարձրությամբ և 10 մետր յերկարությամբ: Դասավորելով այդպիսի ցիլինդրները տեղանքում մի քանի կարգ, թե լայնությամբ և թե յերկարությամբ, միացնել նրանց միմյանց և ամրացնել գետնին, կրստացվեն բավականին ուժեղ արգելքներ: Սակրային ցանցը համարյա թե նույն ձևով է շինված, բայց քառակուսի ձև ունի և պատրաստվում է գետնում ամրացած ձողերի վրա ու դրվում է այնպես, ինչպես Բրունայի վորոքապուռյաը:

Ռիլսիու և Ֆիլդտայի ցանցերը պատրաստվում են զործարան-

ներում և ծալված դրուծյան մեջ իրենցից ներկայացնում են փակեաներ և գետնին դնելու, հարմարեցնելու ժամանակ բացվում են: Այն զեպքում, յերբ դիրքերից մոտիկ կան ծառեր, նրանք կտրվում են և ճյուղերը ուղղվում գեպի հակառակորդը. այդպիսի կտրուրված ծառեր կոչվում են արգելանտառներ (засека): Ծառերի մանր ճյուղերը մաքրում են և նրանց վորխարեն մի քանի կարգ փշոտ յերկաթալարեր փաթաթվում, կարելի է պատրաստել արգելանտառներ նաև այն զեպքում յերբ ավալ վայրում անտառ չկա. դորա համար ծառերը բերվում են ուրիշ տեղերից և արգելանտառներ են պատրաստվում ցանկացած վայրում. այդպիսի արգելանտառները կոչվում են շարժական արգելանտառներ: Սրանք լավ արգելքների շարքին են պատկանում: Բացի վերոհիշյալներից կարելի է պատրաստել պայթուցիկ արգելքներ: Սրանց են պատկանում ֆուգամները և քարենետիչները: Ֆուգամները դրվում են այնպիսի տեղերում, վորտեղ հակառակորդի տանկերի յերևալն հավանական է:

Այդ ֆուգամները իրենց մեջ պարունակում են 10—20 կիլոգրամ վառուղ և տեղավորում են գետնի մեջ 1—2 մետր խորությունմբ. այդ վառուղից մինչև դիտակետերը անց են կացնում ելեքտրական թելեր. կարիք յեղած զեպքում պայթուցիկ մեքենայի միջոցով ֆուգասը կարելի է պայթեցնել: Բացի դրանից ֆուգամները լինում են ինքնապայթուցիկ: Քարանետիչները հակառակորդին մեծ վնաս են հասցնում քան սովորական ֆուգամները. նրանք իրենցից ներկայացնում են այնպիսի լիցքեր, ինչպես ֆուգասը, բայց տեղավորված են լինում թեք շինած փոսում. լիցքը ծածկվում է փայտե վահանով, վորի վրա դրվում են քարեր և վերևից հող են ածում և քողարկում: Պայթյունը կատարվում է յերեքտրականության միջոցով և քարերը թռչում են 150—300 մետր հեռավորության վրա. հարվածող տարածության մեծությունն է 100×50 մետր: Արգելքները քողարկելու ամենալավ միջոցն է տեղավորել նրանց ձորերում և տեղական առարկաների հետևից, նույնիսկ ձողերը ներկել տեղի գույնով: Արգելքների ամենամեծ թշնամին հրետանու կրակն է: Լարացանցերի միջով 4—6 մետր լայնությամբ անցք շինելու համար հակառակորդին հարկավոր է 76 միլիմետրանոց հրանոթի 250 նոնակ: Լարացանցերը վոչնչացնում են նաև տանկերը: Լարացանցը վոչնչացնելու

համար բացի վերոհիշյալներից գոյություն ունեն յերկարացրած լիցքերը, սողացող ախանները, նովիցիուս նախակները և մկրատները:

Ապաստարան: Ապաստարանի նշանակությունն է՝ ապահովել մարտիկներին հակառակորդի հրետանու արկերից և գազերից. ապաստարանի կազմությունը պետք է բավարարի հետևյալ պայմաններին. վերնածածկը պետք է ծածկվի արկերի կողմից, պետք է ունենա սամենապակասը յերկու դուռ, վորոնք պետք է տեղավորված լինեն աջնախ, վորպեսզի մի արկ զիպչելուց յերկուսն էլ միասին չքանդվեն. պետք է ունենա նաև հակագազային կահավորում, լուսավորություն, վառելիք և քնելու համար հարմարություն: Ապաստարանը իր գոտավորությունը պետք է նպաստե մարտիկներին արագ և քողարկված անցնելու իրենց դիրքերը:

Յուրաքանչյուր ապաստարանում կարելի է տեղավորել յերկու շուկ: Ապաստարանները իրենց կազմությամբ լինում են ախանային և կաթսային. սրանք ունենում են վերնածածկ, պատեր և կահավորում: Ախանային ապաստարաններում (գծանկար № 22) վերնածածկը հողի շերտե, վորի հաստատությունը $3\frac{1}{2}$ —8 մետր է լինում. իբրև ապաստարանի պատեր կարող են ծառայել փայտերից պատրաստած շրջանակները: Ախանային ապաստարան շինելու աշխատանքը սկսվում է նրա յերկու մուտքերի հիմքը միաժամանակ գցելով. այդ դռների հեռավորությունը միմեանցից 8 մետրից պակաս չպետք է լինի: Յուրաքանչյուր մուտք ունի 2×1 մետր մեծություն ունեցող շրջանակներ, վորոնք ցածրանում են դեպի գետին 45 աստիճան անկյան տակ: Այդ շրջանակները ցածրանում են անհրաժեշտ խորությունը և կազմում են ապաստարան: Վորովհետև մուտքերի գլուխին բավականաչափ հող չի լինում, ապա նրանց վրա շարում են գերաններ, ուխ և այլն: Ախանային (многочисленное убежище) ապաստարանների առավելությունն է՝ ա) նրա աշխատանքը և ապաստարանը հակառակորդի համար աննկատելի է, բ) աշխատանքի հենց սկզբից ունենում է թաքսոց: Նրա թերությունը կախված է գետնի տակ յեղած շրերից: Կաթսային (котлованное убежище) ապաստարանների ծածկը շինվում է այն հաշվով, վորպեսզի 150 միլիմետրանոց արկերից չվնասվի: Այդ ծածկը կազմված է 1) կես մետր հաստությու ունեցող հողի վերին շերտից, վորի նշանակությունն է կլանել արկի արագությունը 2) յերկու շարք 20—30 սանտիմետր հաստությու ունեցող գերաններից կամ 0,70 մետր

հաստությու ունեցող քարի շերտից, կամ յերկու շարք ուխից. այդ շերտի նշանակությունն է առաջացնել իր ժամանակից շուտ արկի պայթուց 3) յերրորդ շերտը — 1,50 մետր հաստությամբ հողի շերտից. ծառայում է կլանելու պայթուցի ուժը և 4) չորրորդ շերտը, վորը իր վրա է ընդունում արկի հարվածը. նա շինված է յերկու շարք 25—30 սանտիմետր հաստությու ունեցող գերաններից. վերջինս ծառայում է իբրև առաստաղ ապաստարանի համար: Այն ծածկերը, վորոնք շինված են լինում 76 միլիմետրանոց արկերի դեմ, նրանք ունենում են յերկու շերտ: Առաջին շերտը հողի շերտ է 1,50 մետր հաստությամբ, իսկ յերկրորդը 25—30 սանտիմետր հաստությու ունեցող գերաններ են: Ծածկի շարունակությունը 150 միլիմետրանոց արկերի դեմ, պետք է հասնի ապաստարանի պատերի հետևը մինչև 3 մետր, իսկ 76 միլիմետրանոցի համար — մեկ մետր: Կաթսային ապաստարանի պատերը կարող են լինել փայտից: Կաթսանման ապաստարան շինելու համար հողի մեջ սկզբում փորում են փոս ապաստարանի չափով, հետո զրվում է հիմքը, պատերը ծածկվում են հողով և հետո զնում են ծածկի շերտերը (գծանկար № 23): Ապաստարանները կահավորելու համար անհրաժեշտ է ունենալ մաքրիչ, (Филтёр) գազերից ապահովող մուտքերի մոտ ողանցքներ, հանգստի համար մահճակալներ, լուսավորություն և վառելիք:

ԿՈՂԱՀԱՐ ՇԻՆՎԱԾՔՆԵՐ (фланкирующие постройки) ԵՎ ԲԼՈԿԱՍՈՒՉՆԵՐ

Թևային կրակի հարվածը հակառակորդին մեծ կորուստներ է հասցնում, ուստի այդ կրակը մեզ համար ամենաձեռնտու կրակը կլինի հակառակորդին հարվածելիս, նամանավանդ, վոր քիչ փափուկաների ծախսումով մեծ հետևանքների կարելի է հասնել: Թևային կրակի ունենալու համար անհրաժեշտ է ունենալ այդպիսի կողահար շինվածքներ, վորպեսզի հակառակորդը հարձակվելիս նրան կարողանանք թևային կրակով հարվածել հիշյալ շինվածքներից: Այդպիսի շինվածքների թվին են պատկանում կապոնիւրները և կիսակապոնիւրները (капониры и полукапониры): Կապոնիւր է կոչվում այն շինվածքը, վորը թեթև կամ ծանր ծածկով հարմարեցվում է յերկու կողմի վրա հրաձգության համար: Այդպիսի շինվածքը, վորը հար-

35501-66

մարեցված է մի կողմի վրա հրաձգություն կատարելու՝ կոչվում է կիսակապոնիր: Կապոնիրների և կիսակապոնիրների մեջ կարելի է դնել գնդացի կամ թնդանոթ: Կապոնիրները կառուցվում են նույն ձևով և նույն նյութերից, ինչ վոր կաթսային ապաստարանները, միայն տարբերությունը նրանց մեծություն, ներսի կահավորման և ամբրազուրաները ունենալու կամ չունենալու մեջն է:

Բլոկհաուզը թեթև կամ ծանր ապաստարան է, վորը հարմարեցրած է պաշտպանության համար յերեք կամ բոլոր ուղղություններում: Պաշտանությունը կատարվում է հրաձգությամբ՝ նրա պատերի մեջ յեղած անցքերից: Բլոկհաուզում կարելի է տեղավորել մեկ կամ յերկու գնդացիային կամ հրաձգային ջոկեր: Բլոկհաուզները շինվում են գլխավորապես անտառներում, վորտեղ անընդհատ գլրքերի համար պահանջվում է մեծ քանակությամբ անտառահատում, իսկ բլոկհաուզներ պատրաստելու դեպքում անտառահատությունը սահմանափակվում է, այսինքն կարիք չի լինում այն քանակությամբ անտառներ կտրելը, ինչպես այդ բլոկհաուզների բացակայության դեպքում: Այստեղ միմիայն ունենում ենք բացասներ (գծանկար № 24)

ՏԵՂԱԿԱՆ ԱՌԱՐԿԱՆԵՐԻ ՀԱՐՄԱՐԵՑՆԵԼԸ (ПРИСПОСОБЛЕНИЕ) ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

Տեղական առարկաները մասամբ իրենցից ներկայացնելով պատրաստի թաքստոցներ հակառակորդի աչքից և կրակից՝ դեպի իրենց են քաշում զորքերին. սակայն լավ յերեւոցող, աչքի ընկնող տեղական առարկաները գրավում են հակառակորդի ուշադրությունը, վորի հետևանքով նա իրեն կրակը կենտրոնացնում է այդպիսի առարկաների վրա. ուստի տեղական առարկաների ոգտագործման ժամանակ պետք է զգուշ վերաբերվել և միշտ խուսափել աչքի ընկնող տեղական առարկաներից: Այն դեպքում, յերբ նրանց ոգտագործել յենք ուզում, պետք է նրանց հարմարեցնել մարտի համար: Գծանկար № 13-ում ցույց է տված հրետանու արկերից գոյացած փոսերի, քանդված անների պատերի և ճանապարհների հարմարանքը (приспособление) մարտի համար:

Խրամուղիներ.— Հարևան խրամատների և թիկունքի մեջ կապ հաստատելու համար զորքերը ոգտվում են գլխավորապես տեղանքի

ծալքերով և տեղական առարկաներով, ինչպիսիքն յեն՝ թփուտները, ցանկապատերը, պուրակները և այլն: Այդպիսի ճանապարհները կոչվում են քողարկված ճանապարհներ: Նրանց պետք է նշանակել վորևե նշանով կամ ցուցիչներով: Յերբ բնական ծածկվածքներ չկան, կարելի յե դործ ածել արհեստական քողարկ, ինչպիսին է՝ ցանկ-քողարկը, գետնին ամրացրած թփուտներով քողարկ և վերջապես ուղղահայաց քողարկը: Ուղղահայաց քողարկը կազմված է ա) կմախքից—գետնում ցցված սյունից, բ) հիմքից—մի շարք հորիզոնական մավթուլներից, վորոնք ամրացած են լինում սյուններից, գ) քողարկիչ նյութերից—ճյուղեր, ցախ, ջախ, ծղնոտ և այլն, վորոնք զործված են լինում հիմքին:

Հակառակորդի աչքից ծածուկ տեղափոխություն կատարելու և նրա շրայնելի ու հրացանի կրակից ապահով լինելու համար պատրաստում են փոսեր հողաթումբերով, վորոնք կոչվում են խրամուղիներ: Խրամուղիները կարող են լինել տարբեր պրոֆիլներով՝ ա) ծնկաչոք գնալու համար, վորի խորությունը լինում է 0,60 մետր, բ) կռացած շարժվելու համար, վորի խորությունը մի մետր է լինում և գ) լրիվ պրոֆիլով, վորի խորությունն է 1,50 մետր: Խրամուղու լայնությունը լինում է մեկից մինչև 1,30 մետր: Հակառակորդի թևային կրակից ապահով մնալու համար խրամուղիները շինվում են կեռմանաձև (зигзагообразный): Այդ կեռմանաձևերի կամ բեկվածքների կտորները (ծնկները) նայած հակառակորդի մոտիկությանը, լինում են 5—30 մետր: Խրամուղիները նույնպես կարելի յե հարմարեցնել պաշտպանության համար, (տես գծանկար № 14) նրանք նույնպես քողարկվում են, ինչպես խրամատները: Յերբ ծնկները յերկար են, վերեից կարիք չկա ամբողջովին ծածկելու. ավելի հարմար է ծածկել միջանցքներով: Այդպիսի ծածկվածքը կոչվում են կախված տրավերս (միջաթումբ):

ԽՐԱՄԱՏՆԵՐ ԳՆԳԱՑԻՐՆԵՐԻ ՅԵՎ ՌՈՒՄԲՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Գնդացիային ջոկերի խրամատվելը կատարվում է նույն կարգով, ինչ վոր հրաձգայինը, այսինքն ջոկի մարտիկները շինում են իրենց համար բլիշներ, սկզբում պռակած խրամատ, հետո ծնկի և վերջապես կանգնած: Առաջին և յերկրորդ համարները շինում են ընդհանուր բլիշ դուրս շարտելով հողը՝ գնդացիներից դեպի առաջ

և կողքերը՝ գնդացիների համար հարթուկ (площадка) կազմելու համար: Մնացած համարները փորում են բլիժներ գնդացիներին աջ, իսկ փամփշտատարները հետևը, ինչպես իրենց հարմար է գնդացիներին ծառայելու համար: Այդ բլիժների միմյանց հետ միացնելը տալիս է գնդացիության խրամատ: Գծանկար № 15-ում նկարված է գնդացիության խրամատ լայն գնդակոծումով: Դաշունահար (книжкальный) գնդացիները կարող են տեղավորվել միայն նշանառուի և իր ոգնականի հետ միասին (տես գծանկար № 16): Թեթև գնդացիները նույնպես խրամատներ են պատրաստում նույն ձևով (տես գծանկար № 17): Գնդացիության և հրաձիգային խրամատների կատարելագործումը կայանում է շրապնելի կրակից ապահովելու համար վերևից ծածկելու, գնդացիների և ջուկի համար թեթև ապաստարաններ շինելու մեջ: Գնդացիների քողարկմանը պետք է բացառիկ ուշադրություն դարձնվի, վորովհետև գնդացիները պաշտպանություն մարտի հիմքն են կազմում, ուստի հակառակորդը իր ուշադրությունը դարձնելու յե նրա վրա: Քողարկումը իրագործվում է՝ գնդացիները տեղավորելով տեղանքի ծալքերում, բնական քողարկներում, ստվերում կամ տեղանքի մութ ֆոնում: Ռմբաձիգների համար պատրաստվում են առանձին թաքստոցներ, վորոնց տեսքը ցույց է տված № 18 գծանկարում:

Հրետանու համար բախտոցներ.— Հրանոթային խրամատը շինվում է հարթուկից՝ հրանոթի համար և փոսիկներից՝ համարավորների համար: Յեթե գետինը ամուր է, այն դեպքում հարթուկ կարելի չէ չշինել և հրանոթը տեղավորել անմիջապես հողի վրա, միայն փոսիկներ պատրաստել հրետավորների համար: Յերբ անցնում են խրամատ պատրաստելուն, առաջին հերթին ծրագծում ու բաժան-բաժան են անում տեղը և ակոսում: Բաժանումը կատարվում է այսպես. այն հարթուկում, վորտեղ պետք է հրանոթը դրվի, ցցում են ձող, վորտեղից նշվում է հրաձգության ուղղագիծը (директриса): Այդ կենտրոնական ձողից աջ և ձախ չափվում է 76 միլիմետրանոց հրանոթի համար 2 մետր ասրածություն, իսկ 122 հորիցի (гаубица), 107 հրանոթի և 150 միլիմետրանոց հորիցի համար 2 1/2 մետր ասրածություն և դրվում է մեկ-մեկ հատ ձողեր, հետո աջ ձողից դեպի աջ չափվում է 3 մետր, իսկ ձախից դեպի ձախ 4 մետր, ստացվում է առջևի թեքություն աջ և ձախ փոսիկների համար, վորտեղ տեղավորվում են

համարավորները: Առջևի թեքությունից մեկուկեսական մետր դեպի յետ չափելով ստացվում է փոսիկների յետևի թեքություն. այդպիսով ծրագծումը վերջանում է (գծանկար 25): Ծրագծելուց հետո սկսում են խազել կամ ակոսել: Յեթե գետինը փափուկ է և ցանկություն կա, վոր հրանոթի սպասավորները լավ ծածկված լինեն, այն դեպքում հրանոթի համար պատրաստվելիք հարթուկը ցածրացնում են հորիզոնից և այն դեպքում ծրագծումը կունենա № 26 գծանկարի տեսքը: Յեթե ուժարկղը գտնվում է հրանոթի մոտ, այն ժամանակ ծրագծումը № 27 գծանկարի տեսք է ընդունում: Բոլոր տեսակի հրանոթների խրամատները ծրագծվում են միևնույն ձևով, միայն տարբեր մեծությամբ: Հրանոթային խրամատները ցույց է տված № 28—29 գծանկարներում: Շրապնելի կրակից մարդկանց ապահովելու համար համարավորների փոսիկները ծածկում են բլինդաժներով. նույնպես ուժարկղների համար, յեթե հարթուկի վրա չեն գտնվում, շինում են միջաթուռ (защитон): Զինամթերքների համար՝ շինվում են հրանոթային խրամատների թիկունքում, 30—40 մետր հեռավորության վրա, պահարաններ և վերևից ծածկում են շրապնելի կրակից ապահով լինելու համար (գծանկար 30): Ողային նշանների դեմ կրակող հրետանու համար շինում են խրամատ, վորը ունենում է կլոր հարթուկ 2 մետր տրամագծով, կես մետր խորությամբ փոս և շրջանային բրուստվեր (գծանկար № 31): Հրանոթի անիվները դրվում են հարթուկի վրա, իսկ խոփիկը (сошник) հենում են փոսի մեջ: Բացի դրանից կարելի չէ հրանոթները հարմարեցնել նաև փայտերի վրա, ողային նշանների դեմ հրաձգության համար (գծանկար № 32):

Հրետանու բնական քողարկները կատարվում են՝ նրան տեղանքի ծալքերում, անտառների բացասներում, թփուտներում և տեղական առարկաների մեջ դասավորելով: Հրանոթները դասավորվում են ցրված, քողարկվում են մարտկոցի բոլոր մասերը, նույն իսկ թիկունքի հետ ունեցած հաղորդակցության ճանապարհը: Կայն չափով կիրառվում է կեղծ դիրքեր պատրաստելը և այդ դիրքերի վրա յերբեմն ցույց է արվում հրանոթների բոց. կեղծ հրանոթներ պատրաստվում են ճիմից կամ փայտից: Խրամատների բրուստվերները քողարկվում են ճիմով, հողով, ներկով և կանաչով: Ողային դիտողությունից խրամատները քողարկվում են վերևից ծածկելով և տեղի ֆոնի գույնի ցանցերով: Վորպեսզի հրանոթի բոցը աննկատ

տելի լինի հակառակորդին, դրվում են ուղղահայաց քողարկներ հակառակորդի ուղղութիամբ: Յեթե մարակոցի ղերքերի հողը չոր է, հրաձգության ժամանակ, փոշի չբարձրանալու համար, բրուսովերի լանջը ծածկվում է փալատով, ճյուղերով կամ ջուր են ցանում: Թույլ չի տրվում մարակոցի ղերքերի մոտ նոր-նոր կածաններ կամ ուղիներ պատրաստելը, անպայման պետք է ոգավել գոյություն ունեցող ճանապարհներից և տեղական առարկաների ծածկվածքներին:

ՊԱՅԹԵՑՄԱ Ն ԳՈՐԾԸ (ПОДРЫВНОЕ ДЕЛО)

Պայթուցիկ նյութեր են կոչվում նրանք, վորոնք ընդունակ յեն արագ կազմալուծվելու արտադրելով իրենցից մեծ քանակութիամբ տաքություն և գազեր: Նայած կազմալուծվելու արագութիանը և գործողութիանը, նրանք բաժանվում են նետող (метальное) և փշրող (дробящее) նյութերի:

Նետող պայթուցիկ նյութերն են՝ ա) սև վառոդը, վորը կազմված է սելիտի (75 %), ածուխի (15 %) և ծծմբի (10 %) հասարակ խառնուրդից: Վերջինս կրակից, կայծից, հարվածից և շփումից պայթվում է, խոնավությունից փչանում: Լիցքերի մեջ պայթում է ճաթուկով (капсюль) և բիկֆորդոլյան քուղով. բ) ածուխ վառոդը—պիրոկսելին, վորը կազմված է սպիրտի և եֆիրի խառնուրդից, կրակից այրվում է. հարվածը և շփումը վտանգավոր չէ, խոնավությունից չի փչանում, պայթում է շառաչուն սնդիկի (гремучая ртуть) ճաթուկի միջոցով: Փշրող պայթուցիկ նյութերն են՝ ա) պիրոկսելինի (հրաբամբակ) գլանակները, վորոնք կապտա-դեղնավուն գույն ունեն: Այդ գլանակներն ունենում են զանազան ձևեր և ծանրություններ (տես գծանկար № 33), նա բաղկացած է բորակի և ծծմբային թթվուտի մշակումից. նա լիւնում է չոր (сухой), վորի մեջ խոնավությունը հասնում է 3 %-ի, և թաց (влажный), վորի խոնավությունը մինչև 30 %-ի է հասնում: Չորը այրվում է կրակից, շփումից և հարվածից, իսկ թացը՝ անվտանգ է: Չորը պայթում է շառաչուն սնդիկի ճաթուկից, իսկ թացը չոր պիրոկսելինի միջոցով: Չոր պիրոկսելինի ճաթուկները տեղավորված են լինում առանձին գլանակների մեջ, վորոնք կոչվում են բուծիներ (запалы), բ) սուրը—քարածուխային

խեժն է մշակված՝ բորակի և ծծմբի թթվուտով: Տուրը լինում է փոշիածև, մամլած և հալած դրության մեջ: Սրանք նույնպես լինում են տարբեր մեծութիամբ և ունեն տարբեր ծանրություն: Փոշիածև և մամլած սուրը պայթում է շառաչուն սնդիկի ճաթուկով, իսկ հալածը՝ պայթում է փոշիածև սուրից. գ) շառաչուն սնդիկը, վորը կազմված է մետաղե սնդիկից լուծված բորակաթթվուտի մեջ և մշակված սպիրտի հետ: Կրակը վերջինիս համար վտանգավոր է, պայթում է հարվածից, շփումից և կայծից: Գործ է ածվում միայն ճաթուկների մեջ վորպես դետոնատոր. թաց դրութիամբ պայթում է չոր սնդիկի շփումից. դ) ազիդ (азид) արձիճը ստացվում է նատրիայի և քացախաթթվուտային արձձի փոխադարձ գործողութիամբ. բոցից և կրակից պայթում է, բայց սա ավելի պակաս զգայուն է, քան սնդիկը. յերեք անգամ ուժեղ է սնդիկից և գործ է ածվում ճաթուկների համար:

Պասկանելիֆներ պայթեցնելու համար.—1) ճաթուկը—պղնձե խողովակ է 50 միլիմետր յերկարութիամբ և 6 միլիմետր արամագծով. այդ ճաթուկի մեջ մամլած դրութիամբ տեղավորված են դետոնացիա առաջացնող պայթուցիկ նյութեր: Այդ նյութերն են՝ սնդիկը, սուրը և տետրիլը: Սրանք գործ են ածվում չոր պիրոկսելին և փոշիածև սուր պայթեցնելու համար. ճաթուկների հետ պետք է զգուշ լինել (գծանկար № 34). 2) կրակային հաղորդիչներ, վորոնք ծառայում են ճաթուկները բոցավառելու համար: Այդ հաղորդիչների տեսակներն են՝ ա) կարմիր գույնով կանեփի պատրույզը (пеньковий фитиль), վորը այրվում է 5 րոպեյում 2,5 սանտիմետր. բ) բիկֆորդոլյան քուղը, սպիրտակ և սև գույնի, այրվում է 0,70 մետր մի րոպեյում. գ) արագ այրվող թելը, վորը կարմիր գույն ունի, 120 մետր այրվում է մի վայրկյանում. դ) արձձի կեղևի մեջ դետոնացիա առաջացնող քուղ, վորը պայթում է ճաթուկից: 3) Ելեքարական զապալներ, վորոնք լինում են՝ ա) պլատինային, վորը ներկայացնում է իրենից պղնձե խողովակ, վորի ներսում մամլած պայթուցիկ նյութ կա. այդ նյութին կպված են պլատինի բարակ մագանման թելեր (գծանկար № 35) բ) դրեյերի գապալները—կայծակային են, նման են պլատինայինին, սակայն տարբեր ձև և կազմություն ունեն. 4) պայթեցնող մեքենա՝ գործ է ածվում վորպես տոկի աղբյուր ելեկտրականութիամբ պայթեցնելու համար. կարող է միանգամից պայթեցնել 20 հատ հաջորդաբար

միմյանցից միացած պլատինային զապալներ. 5) բացի վերոհիշյալներից, պայթուցիչների համար գործ էածվում քաթան-լիցքեր, յեկեքարական հաղորդիչներ, ռեզինից լենտաներ և այլն:

Լիցքեր.—Լիցք յեն կոչվում պայթուցիչ նյութերի վորոշ քանակը, վորը պատրաստված է պայթուցիչի համար: Լիցքերը ըստ իրենց դասավորության, բաժանվում են բաց լիցքերի, վորոնք դրվում են վոչնչացվող առարկայի վրա, և ծածկված լիցքերի, վորոնք դրվում են վոչնչացվող առարկայի ներսում: Ըստ ձևի, նրանք լինում են կենտրոնացած և յերկարացած: Լիցքի ամաններն են՝ արկղներ, կարտոնից շինած ամաններ, մետաղե պարկուճներ և քաթանի տոպրակներ (գծանկար № 36):

Պայթուցիչի կասարումը.—Պայթուցիչի առաջացնելու համար կրակի հաղորդիչի միջոցով շինվում է խողովակ: Այդ խողովակը պատրաստելու համար վերցնում ենք ճաթուկը, վորի մեջ դնում ենք բիկֆորդովյան քուղի մի կտոր այն յերկարությամբ, վորպեսզի մինչև նրա վառելը կարողանանք պայթուցիչից հեռանալ անվտանգ տեղ: Ճաթուկի ծայրը միացնում ենք բիկֆորդովյան քուղին և վորպեսզի այրելու ժամանակը յերկար տևի, այդ քուղի ազատ ծայրին կապում ենք կանեփի պատույզ (գծանկար № 37): Յեկեկարականության միջոցով պայթուցիչի առաջացնելու համար կազմվում է ցանց, վորին միացնում ենք զապալները՝ հանդերձ ճաթուկներով: Այդ զապալները պատրաստվում են լիցքից առանձին և դրվում են լիցքի մեջ միայն պայթեցնելիս. յերբ լիցքը չի պայթում, կարելի չի նրան մոտենալ վոչ շուտ, քան 10 րոպեյից հետո:

Տարբեր տեսակի պայթեցնելու աշխատանքները. — 1. Փայտի կտրելը կատարվում է՝ ա) բաց լիցքով, վորի համար 1 սանտիմետր արամագիծ ունեցող փայտի համար վերցնում ենք 30 գրամ միջոցով պայթուցիչի նյութեր բ) ստորջրյա լիցքով, վորի համար վերցվում է մի սանտիմետր արամագիծի համար 20 գրամ միջոցով պայթուցիչի նյութեր գ) ծակով լիցքով, վորի համար մեկ սանտիմետր արամագիծի համար վերցնում ենք 3 գրամ պայթուցիչի նյութեր դ) փայտը ուղղանկյան ձևով կտրելիս, յուրաքանչյուր մի սանտիմետրի համար վերցվում է 25 գրամ պայթուցիչի նյութեր:

2. Քարե պատերի քանդակում.— ա) Մինչև մի մետր հաստություն ունեցող պատի մեջ անցք շինելու համար, հարկավոր է 10—20 գրամ կենտրոնական լիցք, վորը դրվում է պատի տակ բ)

քարե շենքերի պատերը քանդելու համար՝ վերցնում են կենտրոնացած լիցք, դասավորում են շենքի ներսում, հասակի մեջտեղը. յերբ պատի հաստությունը մինչև 1,50 մետր է, պայթուցիչի նյութերի քանակը ամեն մի խորանարդ մետրի համար վերցվում է 0,10 կիլոգրամից մինչև 0,30 կիլոգրամ:

3. Մետաղե շերտերը կտրվում են պայթուցիչի նյութերի գլանակներով, վորոնք կոչվում են հեծյալ գլանակներ (кавалерийская пашка).

4. յերկաթգծի կառուցվածքների քանդելը նույնպես կատարվում է պայթուցիչի նյութերով: Պայթուցիչի նյութերի ծախսը կախված է պայթեցվելիք նյութերից: Այդ դեպքում պայթուցիչի նյութերի ծախսը $\frac{1}{4}$ կիլոգրամից մինչև 4 կիլոգրամ է լինում:

5. լարացանցի մեջ անցք շինելու համար նրա յերկարությամբ և լայնությամբ դրվում է մի կարգ սակրային գլանակների յերկարացած լիցք, վորի շինած անցքը ունենում է 4 մետր լայնություն:

6. Ֆուգասի համար գործ ենք ածում 10—15 կիլոգրամ նետիչ պայթուցիչի նյութեր, վորոնց թաղում ենք հողի մեջ 1—2 մետր խորությամբ և մեկը մյուսից՝ 8—12 մետր հեռու:

7. Հրանոթի փշացնելը՝ ա) 76 միլիմետրանոց հրանոթը փշանում է 1—1,5 կիլոգրամ փշոց պայթուցիչի նյութից, վորը դնում ենք փականի վրա կամ հրանոթի լցամասում բ) 120 միլիմետրանոց հոբիցը փշացնելու համար հարկավոր է 2,5 կիլոգրամ պայթուցիչի նյութ գ) 152 միլիմետրանոցի համար՝ մինչև 3 կիլոգրամ:

8. Արկերի վոչնչացնելը՝ ա) 76 միլիմետրանոց արկը փշանում է 0,3 կիլոգրամ պայթուցիչի նյութի լիցքով բ) 120 միլիմետրանոցը—0,6 կիլոգրամ գ) 200 միլիմետրանոցը—2 կիլոգրամ դ) 275 միլիմետրանոցը—4 կիլոգրամ: Պայթուցիչի լիցքերը, արկերը վոչնչացնելու համար, պետք է դասադրել արկերի կողքին:

Ն Ա Ն Ա Պ Ա Ր Հ Ն Ե Ր Ը

Ճանապարհները ուղղանկյան գործում ամենակարևոր դերն են խաղում: Դաշտային կանոնագիրքը նախատեսում է, վոր մասնագիտական գործատեսերը պետք է միայն բարդ կառուցվածքներ կատարեն, իսկ վոչ բարդերը, վորոնց թվին է դասվում գետնուղիները, հասարակ կամուրջները և անցարանները պետք է շին-

վեն բոլոր տեսակի զորքերի միջոցներով: Յեթե մի զորամաս տեղավորված է մի շրջանում և այդտեղ կան ճանապարհներ, անցարաններ և կամուրջներ, ավյալ զորամասի հրամանատարի պարտականությունն է հոգ տանել միշտ սարքին ու կարգին պահելու այդ անցարաններն ու ճանապարհները: Ճանապարհները մարտավարական տեսակետից բաժանվում են՝ ա) թիկունքային (մարտական ընդհարումներից դուրս) բ) ռազմական ճանապարհներ, վորոնք սովորաբար լինում են մինչև կորպուսի շտաբները և գ) կրուղիներ (пути подвоза):

Տեխնիքական տեսակետից ճանապարհները բաժանվում են՝ ա) գետնուղային բ) արհեստական մակերևույթով գ) յերկաթուղիներ և դ) ռազմադաշտային յերկաթուղիներ: Ճանապարհի խտտորնակի պրոֆիլը ցույց է տրված № 38 գծանկարում: Ճանապարհով ուղարկված ապրանքների քանակը վորոշում է ճանապարհի գնացքառաքուլթյան ընդունակուլթյամբ (пропускная способность): Ճանապարհի գնացքառաքուլթյունը կախված է նրա լայնուլթյունից, հատուլթյունից, թեքուլթյունից, վորոններից և արհեստական կառուցվածքների դրուլթյունից. ճանապարհի լայնուլթյունը լինում է 6—12 մետր. նրա մակերևուլթը պետք է լինի հավասար և անձրևներից չփշանալու համար կողքերը թեք պետք է լինեն: Ճանապարհի դրուլթյունը բարելավելու համար ամենալավ միջոցն է ավազախառք քարածելը՝ ավելի լավ կլինի, յեթե ավազահողի հետ խառնել կավահող (գծանկար № 39): Յերբ ճանապարհի շերտը կավից է կամ բուսական հողից, լավ կլինի 10—15 սանտիմետր բարձրուլթյամբ ավազ լցնել: Սոնավ և քիչ ճահճային ճանապարհները կարելի յե լավացնել՝ ցախ և հող լցնելով վերևից (գծանկար № 40):

Չբանցի. — Ճանապարհների վրա լինում են փոսիկներ (кювет), վորոնք կողքի թեքում ունեն. Չուրը նրանց միջով քաշվում է ձորերը: Այդ փոսիկներից Չուրը մի փոսից մյուսը քաշելու համար ճանապարհի տակից շինվում են խողովակներ (գծանկար № 41):

Ճանապարհների քաղաղիստրուկուն (рекогносцировка). — Այն ճանապարհները, վորոնցով զորքերը պետք է անցնեն, հարկավոր է վաղորոք դիտվեն և նրանց մասին հավաքվեն հետևյալ տեղեկուլթյունները՝ 1. ճանապարհի դրուլթյունը, լայնուլթյունը, մակերևուլթի տեսքը, թեքումները և վորորումները 2. դժվար անցանելի տեղերը և նրանց շրջանց կատարելու տեղերը 3. արհեստական

կառուցվածքների դրուլթյունը 4. այդ ճանապարհներից մոտիկ գտնվող ճանապարհները վերանորոգելու համար՝ կառուցվելիք նյուլթերը և նրանց փոխադրելու հնարավորուլթյունը, հարմար տեղերը, վորոնց դիտավորյալ կերպով հարկավոր է քանդել հակառակորդի շարժումը դանդաղեցնելու համար. 6. ճանապարհների հատման տեղերը և նրանց դրուլթյունը:

Ճանապարհների նորոգումը. — Ճանապարհները կարիք յեն զրգում մշտական հսկողուլթյան և փշացած տեղերը անմիջապես կարգի բերելու: Անհրաժեշտ է գարնանային, աշնանային, ձմեռային և ամառային նորոգումները տարբերել միմյանցից: Գարնանային նորոգումը կայանում է ձյունը ճանապարհից մաքրելու մեջ կամ ակոսներ անել ձյունը շուտ հալչելու նպատակով: Բոլոր առաջացած փոսերը ավագով կամ քարով՝ լցնել և կատուլթներով հարթել ձամբան: Ամառվա և աշնան նորոգումը կայանում է կանալները աղբից և ցեխից մաքրելու մեջ: Չմեռ ժամանակ գետնուղին (грунтовоуа дорога) անիվային շարժման համար կարելի յե ոգտագործել, միայն հարկավոր է՝ ա) աշնանը այդ գետնուղու մակերևուլթը հավասարեցնել բ) ձյունից մաքրել գ) միջոցներ ձեռք առնել, վոր ձյունը ճանապարհը չկորի, վորի համար ճանապարհի յերկու կողքին դրվում են վահաններ: Սահնակային ճանապարհները կարգի յեն բերվում ձմեռվա սկզբին, խուսափելով այն տեղերից, վորտեղ ձյունը լցվում է (ձորեր, փոսեր, ցածր տեղեր և այլն): Ճանապարհները ձմեռը նշանակվում են ձողերով:

Ճանապարհների քողարկումը — Ճանապարհների քողարկման խնդիրն է ծածկել հակառակորդի աչքից մեր շարժումը, վորի համար հակառակորդի ուղղուլթյամբ շինում են ձյուղերից և ցանկապատերից քողարկներ (գծանկար № 42). պատրաստվում են նաև կեղծ ճանապարհներ:

Ա Ն Յ Ա Ր Ա Ն Ն Ե Ր

Տակտիկական տեսակետից ամենահարմար անցնելու տեղերն են՝ ա) դեպի մեր կողմը գետի ծոված ափը բ) յերբ գետի մեր կողմի ափը բարձր է հակառակորդի ափից գ) յերբ մեր ափում կան ծածկված մատուլթյաներ: Մեր անցնելու տեղը հակառակորդի աչքից ծածկելու համար, յերբ ապաստարաններ յենք շինում, պետք է պարզել՝ ա) գետի խորուլթյունը, լայնուլթյունը և հոսանքի արա-

գումթյունը, բ) զորքերի նստեցման և ավհանման հարմարու-
թյունը, գ) անհրաժեշտ աշխատանքները՝ նավամատուցներ, իջնելու
և մոտենալու տեղեր՝ շինելու համար, դ) անցնելու միջոցնե-
րը—նավակները, նավերը և այլն:

Հունով անցնելը՝ (переправа вброд) անցարանների ամե-
նահասարակ տեսակն է: Հունով անցնելու անհրաժեշտ պայման-
ներն են՝ թույլ հոսանք, պինդ հատակ և փոքր խորություն: Հե-
տևակի համար ամենամեծ խորությունը մինչև 1,40 մետր է լի-
նելու, հեծելազորի համար—1,20 մետր, հրետանու և գումակ-
ների—0,70 մետր: Հրանոթները կարող են անցնել և խոր տեղե-
րով: Հունը (брод) նշանակվում է յերկու կարգ ձողերով, վորոնք
զրվում են հունի յերկու կողմերում: Հունի ցածր կողմում անց յեն
կացնում պարան, նավակներ են դնում, ձիավորներ կանգնեցնում,
վորպեսզի մարդկանց ջուրը տանելու դեպքում՝ կարողանան ազա-
տել խեղդվելուց, հունի վերևի կողմում ավելի ուժեղ մարդիկ յեն
կանգնեցնում:

Սառուցքի վրայով անցնելը տեղի յե ունենում հետևյալ դեպ-
քերում և հետևյալ կարգով՝ ա) յերբ սառուցի հաստությունը 9
սանտիմետր է, անցնում են առանձին մարդիկ, մեկը մյուսից յեր-
կու մետր հեռավորության վրա բ) յերբ հաստությունը 13 սան-
տիմետր է հետևակը անցնում է տողաններով, տողանների հեռա-
վորությունը միմյանցից հավասար է տողանի յերկարությանը:
Անցնում են նաև յերկանիվներ մեկական կարգով բ) յերբ հաս-
տությունը 16 սանտիմետր է, ձիավորները, սայլակները և հրա-
նոթները մեկ-մեկ յեն անցնում գ) յերբ 20 սանտիմետր է, անց-
նում են հետևակը զորասյունով, հեծելազորը տողաններով և հրա-
նոթները միմյանց հետևից դ) յերբ 30 սանտիմետր է—բոլոր զո-
րական ծանրությունները կարող են անցնել: Սառուցքը, սառնամա-
նիքի ժամանակ կարելի յե ավելի հաստացնել ծղնոտ, ցախ լըց-
նելով և ձյուն ածելով. ձյունը սառչելու համար հարկավոր է
ջուր լցնել, այդպիսով սառուցքը կհաստանա:

Լողալով անցնելը կիրառվում է բացառիկ դեպքերում և կա-
տարվում է լավ լողացող խմբերով:

Պոլյանսկու լաստերով անցնելը:—Հիշյալ լաստերը կազմված
յեն մեշոկներից, վորոնք ողով լցված գրության մեջ գտնվում են
պատյաններում: Այդ մեշոկները ունեն անցքեր, վորոնց միջոցով ողը

լցվում է մեշոկները: Պատյանները անթափանցելի յեն և ունեն
ողակներ մեկը մյուսի հետ միացնելու համար: Այդ լաստերի չափն
է 0,70—0,30 մետր: Լաստը բարձրացնում է մինչև 48 կիլոգրամ
ծանրություն, իսկ իրեն քաշն է՝ 2 կիլոգրամ: Մի հրաձիգ անցնե-
լու համար յերեք լաստ կապում են տախտակի վրա յեռանկյան
ձևով (գծանկար № 43), իսկ տախտակներ չլինելու դեպքում մի
քանի լաստ միմյանցից սերտ կերպով կապում են պատյանների
ողակների ոգնությամբ և լողալը կատարվում է թիակներով:

Մի խումբ մարդկանց կամ սահնակների համար հարկավոր է
60 լաստ. 76 միլիմետրանոց հրանոթներ տեղափոխելու համար 32
լաստ: Մեծ ծանրություններ անցկացնելու համար շինում են պա-
րոմներ՝ 100 լաստից պատրաստած (գծանկար № 44): Առհասարակ
այդ լաստերի միացնելը, թե թվով և թե ձևով, կարող են տարբեր
լինել: Սայլեր տեղափոխելիս նրանց կցում են 10—15 լաստերի-
նույն ձևով կարելի է տեղափոխել և հրանոթներ, վորոնց կողմերից
կցվում են 25-ական լաստ: Բացի Պոլյանսկու լաստերից կան նաև
Խոլշիկի նավակները և մեշոկները. նավակում տեղափորվում են
3—4 հոգի, իսկ մեշոկները նման յեն Պոլյանսկու լաստերին, մի-
այն սրա մեշոկները ողով լցնելու փոխարեն, լցնում են խոտով կամ
այլ իրերով:

Պանսոնների վրայով անցնելը:—Գետի վրա արագ կերպով ան-
ցարաններ շինելու համար կան պանտոնային գումարտակներ. նրանք
ունեն հատուկ նյութեր, վորոնք բաղկացած են յերկաթե հար-
թահատակավոր տուփերից, կիսապանտոններ և այլն իրեր: Պան-
տոնային գումարտակների կառուցած անցարանները լինում են յեր-
կու տեսակ դեասնտային և կամջային: Հետևակի դեասնտանային
անցը կատարվում է պանտոններով (գրծանկար № 45): Գումակ-
ները, հեծելազորը և հրետանին տեղափոխում են պարոմների վրա,
վորոնք շինված յեն լինում յերկու սովորական պանտոններից.
Ծանր իրերը տեղափոխում են հատուկ պարոմներով: Պանտոնային
գումարտակը միանգամից կարող է փոխադրել 1000 հոգի հետևակ,
կամ 130 հեծելազոր, կամ թեթև դաշտային հրետանի 8—10 հրա-
նոթով, կամ 20-40 սայլակներ իրենց ձիաներով: Նախ քան փո-
խադրելը, վայրերը բաժանվում են դեասնտային ջոկերի վրա
պանտոնների թվի համեմատ և նստում են՝ տվյալ զորամասի հրա-
մանատարի ազդանշանով: Անցնելիս պետք է իրենց հանգիստ

պահեն, չծխեն չխոսեն, չկրակեն, յեթե նույնիսկ հակառակորդը կրակում է: Յուրաքանչյուր անգամ բեռներու կարգը վորոշում է պարոմների պետը: Պանտոնային կամուրջը ունի վորոքեր և կամրջի յերես. վորոքերը շինվում են կիսապանտոններից և հաստարաններից (МОСТОВЫЕ КОЗЛЫ):

Կամուրջները կարող են տարբեր լինել նայած ինչպիսի ծանրությունների համար են պատրաստվում: Ամեն մի գործասա սկըսում է իր անցը կամրջի հերթապահի կարգադրությամբ: Զորամասի պետը պետք է ներկա լինի անցը կատարելիս. հետևակը զուգաշարով է գնում, վաշտերի միջի հեռակայությունը 10 քայլե, զուամրտակների միջի հեռակայությունը 25 քայլ, կամուրջը անցնելիս վորոքի չպետք է գնալ, յերաժիշտները չպետք է նվագեն, ձիաները անցեն կացնում սանձերից բռնած: Այս կամ այն շարքի ընդունելը տեղի է ունենում կամրջից 200 մետր հեռավորության վրա և կամուրջից 300 մետր անցնելուց հետո, նորից ընդունում համապատասխան շարքեր նայած՝ ճանապարհի լայնությանը: Հեծելազորը 100 քայլ կամրջից հեռավորության վրա իջնում է ձիաներից և զուգուշարով անցնում են. կամրջի մեջ տեղով անցնում են ձիաները իսկ կողքերից գնում են զինվորները: Հրետանին անցնում է մեկական հրանոթներով: Յուրաքանչյուր մարտկոցի և հրանոթների միջի հեռակայությունը 25 քայլ է: Թույլ չի արվում կամրջի վրա կանգ առնելը և կամուրջը անցնելուց հետո պետք է շարժումը արագացնել: Անցարարների քողարկումը կատարվում է ծածուկ անցարանների տեղ ընտրելու և գաղտնի նախապատրաստական աշխատանքներ և նյութեր պատրաստելու մեջ. վորոքերով գործարար պետք է լրիվ քողարկվի անցարանի մոտ և կեղծ անցարաններ պատրաստի իսկականի հետ միաժամանակ:

Կ Ա Մ Ո Ւ Ր Ջ Ն Ե Ր Ը

Առաջին իսկ հնարավոր դեպքում գետերը անցնելու համար շինվում են կամուրջներ. կամուրջներ շինելու համար ամենալավ պոլենկտերը կը լինեն այն, ինչ վոր անցարանների համար: Ծարտարագիտական տեսակետից այդ պոլենկտերը կը լինեն՝ ա) այն պոլենկտերը վորտեղ գետի տփերը բարձր չեն և վոչ ել ջրի մեջ խորասուզված, բ) գետի հատակը վոչ կավահող լինի և վոչ ժայռոտ, գ) կամրջի առանցքը աղղահայաց լինի գետի հոսանքին դ) տեղամասը

հարթ լինի և գետի հոսանքը կանոնավոր, ե) կղզիներ լինեն կամրջի յերկարությունը կարճացնելու համար: Նախ քան աշխատանքին անցնելը պետք է գետի լայնությունը, խորությունը և հոսանքի արագությունը չափվի: Գետի լայնությունը չափվում է պարանով, իսկ յեթե հնարավորություն չկա պարանով չափելու, այն դեպքում յերկրաչափական ձևով կամ հարմար միջոցով: Յերկրաչափական ձևով գետի լայնություն չափելը ցույց է աված № 46 գծանկարում: Գետի խորությունը չափվում է խորաչափով կամ ձողերով, հոսանքը լաստով, վորը գնում է գետի ճարվասերով: Կամուրջը կազմված է վորոքերից (устой) և վերին մասերից (գծանկար № 47):

Կամրջի վորոքերը լինում են յեղերային (береговые) և միջանցային (промежуточные): Կամրջի վերին մասը կազմված է պերեվոզից, (պերեվոզինը այն գերաննե, վորը գցվում է կամրջի յերկարությամբ՝ կամրջի վորոքերը միմիանց հետ միացնելու համար) վերնածածկից (կամրջի յերեսին գցած տախտակներից, վորոնց վրայով անցնում ենք), պոժիլինից, (պոժիլինը այն նեղ տախտակն է, վորը ամրացնում է վերնածածկը պերեվոզինի հետ) և ճաղաշարքից (перила): Կամրջի յերկարությունը հաշվվում է յեղերային վորոքերի միջի տարածությամբ, կամրջի լայնությունը՝ պոժիլինների միջև յեքած տարածությամբ: Յերկու վորոքերի միջև յեղած տարածությունը կոչվում է միջանց կամ սյունամեջ (пролет). կամրջները ըստ իրենց նշանակությամբ և կառուցվածքի լինում են մի քանի տեսակ: Ըստ նշանակությամբ նրանք լինում են հետևակի, հրետանու և բեռնակիր ավտոմոբիլների համար, իսկ ըստ կառուցվածքի շինվում են լողացող և անշարժ հենարանների վրա. ըստ սիստեմայի լինում են մի քանի տեսակ, վորոնք ցույց են տված № 48 գծանկարում: Վորոքով անցնելու կամրջների լայնությունը՝ 0,30—1,50 մետրե: Նայած ձեռքի տակ յեղած նյութերի նրանք կարող են տարբեր ձևով կառուցվել: Իբրև նեցուկներ կարող են ծառայել ձողից շրջանակներ, վորոքեր, տախտակներ, պոլժանակու լաստեր և այլն, իսկ կախված կամուրջների համար՝ պարաններ: № 44, 50 և 51 գծանկարների վրա ցույց է տված մի շարք կամրջների տեսակները: Կամրջների հենարաններ, բոլոր գորքերը անցնելու համար, կարող են ծառայել հաստարաններ, (КОЗЛЫ), շրջանակներ, ցցեր (сваи), նավեր, Պալյանակու լաստեր և այլն: Հաստարանը բաղկացած է պերեկլազից, վորի մեջ է անցկացրած յերկու երեք զույգ ամրացրած միմիանց հետ ցցեր և

(գծանկար № 52) նեցուկներ: Շրջանակային վոտքերը կազմված են ուղղահայած գերաններից, (բհերից) վորոնք միացած յեն վերևից հորիզոնական գերանով—նասագկայով, իսկ ներքևից հիմքի գերանով (МЕЖЕНЬ) (գծանկար № 52). բիհը կամ ցիցը (сваѣ) ներկայացնում է ծայրը սրած գերան ամրացրած հողի մեջ: Մի քանի այդպիսի բհեր ցցած՝ մեկը մյուսից 1-2 մետր հեռավորության վրա և միացրած վերևից գերանով կըլինի վոտք (գծանկար № 52) վոտքերի մեջ յեղած տարածությունը կախված է անցկացնելու բեռից և պերեվոզինի հաստությունից, իսկ պերեվոզիների հեռավորությունը բեռից և վերնածածկի հաստությունից (տես աղյուսակ № 1): Յեզրային վոտքերը շինվում են յեզրային հիմքի գերանի նման (գծանկար № 53) Պերեվոզիները կարող են լինել զանազան հաստությամբ՝ տախտակներից, գերաններից, սեւից և այլն: Նրանց յերկարությունը մի մետր ավել պետք է լինի կամրջների վոտքերի միաջանցի յերկարությունից: Վերնածածկը շինվում է տախտակներից, կողերից և այլն: Նրանց յերկարությունը պետք է ավել լինի կամրջի լայնությունից: Յերը վորոշում ենք կամրջի ընդունակությունը այս կամ այն ծանրությունը անցկացնելու համար, պետք է 1) չափել կամրջի յերկարությունը, լայնությունը և բարձրությունը, 2) հաշվել վոտքերի թիվը և տեսնել թե ինչ գրության մեջ են, հո չեն փթել կամ ծռվել, վորոշել նրանց հաստությունը, 3) հաշվել կամրջի պերեվոզների թիվը և հատկությունը, 4) վորոշել վերնածածկի հաստությունը և հատկությունը: Յեթե կամուրջը անպետք է, հարկավոր է տեղեկագրի մեջ գրել և հայտնել արդյոք հնարավոր է առանց կամրջի գետը անցնելը և կո մոտակա կետերում նյութ այդ կամուրջը կարգի բերելու համար: Բոլոր տեսակի գորքերի համար (բացի ծանր հրետանուց) անհրաժեշտ է ունենալ՝ ա) վերնածածկի հաստություն 5 սանտիմետրի չափ, յերը պերեվոզների միջի տարածությունը 0,70 մետրից ավելին չէ, բ) պերեվոզինի հաստությունը 0,20 մետր, յերը հենարանների մեջ յեղած տարածությունը 4 մետրից ավել չէ: Կամուրջներից ոգտվելու կարգը նույնե ինչ վոր պանտոնային գորամասերի շինած կամրջներով անցնելիս: Կամրջների պահպանությունը ապահովվում է՝ ա) այն դիտակետերով, վորոնք շինվում են կամրջից 1—1,5 կիլոմետր բարձր՝ գետով, յողացող առարկաները բռնելու համար, բ) կամրջից բարձր արգելքներ շինել գ) պրոժեկտորի միջոցով գետը գիշերը լու-

սավորել, դ) գենիտյան հրետանի դնել, ե) առանձին գորախմբակ նշանակել կամուրջը կարգի բերելու համար և հետևել կամրջով կատարվող շարժմանը:

ՄԵՔԱՆԻԿԱԿԱՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏ

Մեքանիկական տրանսպորտի դրական հատկություններն են՝ ա) արագ շարժողություն, 2-6 անգամ ավելի քան ձիաների վրա բ) բեռնակիր ավտոմոբիլները վերցրած ծանրությունը 6-8 անգամ ավելի է ձիավոր սայլակների վերցրած ծանրությունից, իսկ տրակտորները՝ 25-40 անգամ ավելի շատ գ) վառելիք 20-30 անգամ պակաս է ծախսվում, քան այն ծախքը, վորը անում ենք ձիաների համար փոխադրություն կատարելիս դ) ծառայողների թիվը 3—10 անգամ պակաս է) գորայան խորությունը 3-10 անգամ պակաս է, քան ձիավոր տրանսպորտինը: Բացասական կողմերն են՝ ա) նորոգելու և գործածելու բարդությունը, ուստի անհրաժեշտ են մասնագետներ բ) ճանապարհներից կախում ունենալը, վատ ճանապարհով չի կարող աշխատել: Մեխանիկական տրանսպորտի դրական կողմերը ստիպում են մեզ ձիավոր տրանսպորտի փոխարեն անցնել՝ մեքանիքական տրանսպորտի կիրառմանը: հիշյալ տրանսպորտի միջոցներն են՝ 1) հեծանիվներները, վորոնց արագությունն է մի ժամում 10-15 կիլոմետր, սրանք ծառայում են կապի համար 2) մոտոցիկլները, վորոնք մի ժամում անում են 30—40 կիլոմետր, ծառայում են կապի համար 3) թեթև ավտոմոբիլները, վորոնք փոխադրում են 3—5 հոգի, ժամը անում են 30—50 կիլոմետր, ծառայում են շտաբների համար 4) բեռնակիր ավտոմոբիլները մի ժամում անում են 20—40 կիլոմետր, ծառայում են ամեն տեսակի բեռներ փոխադրելու համար 5) տրակտորները, վորոնք իրենց ծանրության չափ բեռ են վերցնում, մի ժամում գնում են 6—7 կիլոմետր, ծանր բեռ փոխադրելու համար են: Յերեքտոնյան բեռնակիր ավտոմոբիլները կարող են վերցնել կամ 20 հոգի, կամ 3 ձի, կամ մի հատ դաշտային հրանոթ կամ 375 արկ 76 միլիմետրանոց, կամ 120 միլիմետրանոց 100 հատ արկ, կամ հրացանի փամփուշաներ 120,000 հատ և այլն: Մեխանիկական տրանսպորտից ոգտվելու կարգը՝ 1) վոշ մի գեպքում նորմայից ավել արագություն չպահանջել, 2) նորմայից ավել չբառնալ, 3) գործածել ըստ իրեն նշանակության 4)

թույլ չապ շարժվելու դորքերի հետ միասին մի գորասյունում, 5) մեխանիկի հետ չխոսել գնալու ժամանակ, նրա գործերում չխառնվել և չծխել:

ՅԵՐԿԱԹՈՒՂԱՅԻՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀՆԵՐ

Յերկաթուղային ճանապարհները բաղկացած են՝ 1) յերկաթուղիներից 2) կայարաններից և 3) շարժական մասից:

Յերկաթուղին կազմված է հողից, շալից և ռելսից (գծանկար № 54):

Կայարանները ծառայում են գնացքների շարժումը կանոնավորելու, ապրանքներ և ճանապարհորդներ ընդունելու և ուղարկելու համար, բացի դրանից կայարանները մատակարարում են ծառայողներին և շոգեկառքերին և կարիք յեղած դեպքում նրանց փոխարինում: Կայարանները նայած իրենց աշխատանքին բաժանվում են 5 կարգի: Մեծ կայարաններում լինում են մեծ քանակությամբ գծեր, վորոնք բաժանվում են գլխավոր, ապրանքային, զինվորական, նյութական և այլ գծերի: Գնացքները մի գծից մյուսը անցնելու համար շինում են սլաքային տեղափոխություն (գծանկար № 55) կայարանները և շոգեկառքերը ջրով մատակարարելու համար կան ջրամատակարարներ: Ջյունից կամ սառնամանիքից շոգեկառքերը ծածկելու համար, կամ թե չե նորոգելու համար լինում են դեպոներ: Այդ դեպոների մեջ լինում են շրջանաձև գծեր, յերբ շոգեկառքը դեպոից ուզում է դուրս գալ, շնորհիվ այդ շրջանաձև գծերի կարողանում է պտտվել և գնալ կայարան աշխատելու համար: Ապրանքներ ստանալու կամ ուղարկելու համար կայարաններում լինում են ապրանքային կայարաններ: Մեծ կայարաններում կան նաև զինվորական կառամատույցներ (военская платформа), վորոնք ծառայում են գորքեր իջեցնելու կամ բառնալու համար: Թե ապրանքային կայարանները և թե զինվորական կառամատույցները կապված յեն գլխավոր կայարանի հետ գծերով: Յերկաթագծի շարժական մասը կազմված է շոգեկառքից, վագոններից և կիսավագոններից: Շոգեկառքը այն մեքենան է, վորը շարժում ու տանում է ամբողջ շարժական մասը յերկաթգծով: Վագոնները լինում են ապրանքային, մարդատար և հատուկ նշանակություն ունեցող: Պատվորմաներում բաց վագոնները ապրանքների և գլխավորապես գու-

մակներ տեղափոխելու համար են: Յուրաքանչյուր վագոն վերցնում է 1000 փութ ծանրություն: Ապրանքային ծածկված վագոնները հարմարեցվում են գորքեր տեղափոխելու համար. այդպիսի վագոնները տեպուշկա անունն են կրում: Այդպիսի վագոններում տեղավորվում են մինչև 40 մարդ, կամ 8 ձի կամ յերկու յերթային խոհանոց: Բաց վագոնը կարող է ընդունել բեռ՝ 6 սայլ կամ 3 հրանոթ. վագոնների կահավորումը բաղկացած է 32 տախտակից, վորից յերկու ատամնավոր տախտակը հրացանները դասավորելու համար է, մի լապտերից, ջրամանից և մի փոքր սանդուխտից, իսկ ձմեռն տըրվում է յուրաքանչյուր վագոնին մի մի հատ յերկաթե վառարան: Վագոնները բառնալու համար լինում են շարժական կամուրջներ, վորոնք միացնում են վագոնի մուտքը կառամատույցի հետ: Զինվորական գնացքի կազմը 45—50 վագոն է լինում: Գնացքը կազմվում է այն հաշվով, վորպեսզի մեջ տեղի վագոնները լինեն մարդկանց համար, վորից հետոյ տեղավորվեն ձիանները, ապա հրետանին, գուժակը և վերջում ծանր իրերը: Առաջի յերկու վագոնն էլ բեռնում են իրերով: Բառնալը սկսվում է գումակներից և ձիաններից վերջում նստում են մարդիկ, իսկ գնացքի դատարկելը կատարվում է հակառակ կարգով: Յերկաթուղային ճանապարհները ունենում են իրենց վորոշած ազգանշանները: Այդ ազգանշանները լինում են տեսանելի և ձայնավոր: Տեսանելի ազգանշաններն են 1) գնացքը կանգնեցնելու համար, կարմիր գույնի դրոշակ, շուխտ ձեռքերը բարձրացնել դեպի վերև և լապտերով կամ մի վորևե բանով թափահարել 2) գնացքը կամաց շարժվելու համար, կանաչ գույն, ձեռքերը սահուն շարժումով բարձրացնել և իջեցնել, ձեռքերը մեկնել հորիզոնական ուղղությամբ 3) ճանապարհի բարենպաստ դրության մասին հայանելու համար՝ սպիտակ գույն: Ջայնավոր ազգանշաններն են՝ ա) գնացքը կանգնեցնելու համար, յերեք կարճ սուլոց բ) գնացքը դեպի յետ շարժվելու համար, յերկու կարճ սուլոց գ) դեպի առաջ շարժվելու համար, մեկ անգամ յերկարացրած սուլոց: Դաշտային նեղանիվյան յերկաթուղիները կառուցվում են պատերազմի ժամանակ ճակատներից մոտիկ շրջաններում աշխատելու համար: Նրանց ճանապարհները բաղկացած են արագ միմիանց հետ միացող պատրաստի ողակներից: Անիվների լայնությունը 0,75 մետր է, շարժումը կարող է լինել շոգիով և ձիաներով: Շարժական կազմի մեջ մտնում են փոքրիկ վագոններ, ձիաներով աշխատելիս նրա

արագութիւնը մի ժամում 10 կիլոմետրէ, իսկ շոգիով 20 կիլոմե-
տր: Այդպիսի յերկաթուղիներ շինվում են յերկաթգծային գնդերի
միջոցներով:

ՌԱԶՄԱ.-ՃԱՌՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ ԶՈՐԱՇԱՐՔԱԿԱՆ
ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՒՄ

Ճարտարագիտական գործի դերը՝ գորքերը մարշ կամ հարձա-
կում կատարելիս: Նախ քան գորքերը իրենց գործողութեան անց-
նելը, անհրաժեշտ է կազմակերպել հետախուզութեան: Հետևակ հե-
տախուզութեան կազմի մեջ, կամ թէ չենրա հովանավորութեան տակ
գործում է ճարտարագիտական հետախուզութեանը, վորը կազմված
է լինում գնդի սակրա-քողարկման դասակից կամ սակրային վաշտից:
Ճարտարագիտական հետախուզութեան խնդիրն է մարշի ժամանակ
ա) հետազոտել ճանապարհների, կամուրջների անցարանների պի-
տանիութեանը, բ) գետերի անցանելիութեանը, գ) տեղանքի քո-
ղարկման հատկութեանը դ) վորէ է ճարտարագիտական աշխատանք
կատարելու համար անհրաժեշտ նյութերի և տեղական միջոցների
յերևան հանելը և է) գրաված բնագծերի մարտական գնահատութեանը:
Նահանջողական մարշում, բացի վերոհիշյալից, խնդիրն արվում
միջոցներ փնտրելու հակառակորդի հետապնդումը դանդաղեցնելու
համար: Հակառակորդի պաշտպանողական դիրքերի վրա հարձակվե-
լիս ճարտարագիտական հետախուզութեանը պետք է սլարգե 1)
գետի հակառակորդը տանող ծածկված մատուցները, 2) արգելքնե-
րի տեսակը և տեղը, 3) հակառակորդի կրակի միջոցների ուժը և 4)
կրակի կապը նրա դիրքերի մեջ: Բացի հետախուզութեանից հար-
ձակման ժամանակ սակրավորները պարտավոր են վերացնելու շար-
ժման ճանապարհին բոլոր արգելքները, ստեղծել բարենպաստ պայ-
մաններ կրակային մարտի համար, միջոցներ ձեռք առնել առաջ
շարժվելիս նվազեցնել կորուստները, ապահովել մտտակարարման
և սանիտարական ոգնութեան աշխատանքը և ամրացնել գրաված
վայրը:

Մերձեցման շրջանում կարող է տեղի ունենալ հրետանու խրա-
մատվելը, լայն չափով բնական քողարկման ոգտագործելը և գնդերի
հրամանատարների դիտակետերի կառուցելը: Գրաված տեղանքում
հետախուզութեանը կանոնավորում է հաղորդակցութեանը և նախա-

պատրաստում իր բոլոր ուժերով ու միջոցներով աջակցելու հե-
տևակին մերձեցման վերջում: Մերձեցումը վորքան հնարավոր է
պետք է արագ կատարվի, ուստի մարտակարգի գրաված բնագծերի
ամրացնելը՝ ավելորդէ: Հարձակման շրջանում խրամատվելը և
տեղական առարկաների հարմարեցնելը՝ կրակելու համար տեղի
կունենան սկզբում ծանր գնդացիների, հետո թեթև և ա-
ռաջ ուղարկած գերազանց հրաձիգների կողմից: Հրաձիգ շոկերը
նույնպես կարող են սգտվել թիակներով, բայց չբանդաղեցնելով
հարձակումը և չթուլացնելով շարժումը դեպի առաջ, սահմանափակ-
վելով միայն անհրաժեշտ ինքնախրամատմամբ: Սրանց հետևից յե-
կող մասերը լրացնում են ու կատարելագործում առջևում գնացող
գորամասերի կատարած աշխատանքը: այդ շրջանում ճարտարագի-
տական հետախուզութեանը աջակցում է գնդի հրանոթների համար
դիրքերի, թիկունքի հետ հաղորդակցութեան և դիտակետերի կառուց-
ման նախապատրաստմանը: Լայն չափով ոգտագործվում է այս շրջ-
անում բնական քողարկումը և ծխածածկութեանը, վորոնց հովանա-
վորութեան տակ սկսվում է կենդանի ուժի կուտակումը՝ գրոհի յել-
ման դժուր: Հակառակորդի դիրքերի առաջ յեղած արգելքները այդ
ժամանակ պետք է ունենան անցքեր, վորոնք առաջն յեկել մեր
հրետանու կրակից: Սակրավորները ոգտագործում են այդ անցքե-
րը լայնացնելու համար, վորպեսզի հնարավորութեան լինի անցկա-
ցնելու հրետանին և զուսակները: Գրոհը կատարվում է վորք
բամասերի նախաձեռնութեամբ, ուստի այդպիսի գեպքերում մի քա-
նի շոկեր հավանական է անցնեն պաշտպանութեան և աջակցեն ի-
րենց կրակով, ավելի ձեռնտու գրաված տեղերից, հարեաններին.
Բացի դրանից, կարող է պատահել, վոր զանազան տեսակի ար-
գելքներ քանդեն, նոր դիրքեր պատրաստեն, ոգտագործելով հակա-
ռակորդի շինած արգելքների նյութերը: հակառակորդի հակազոտնե-
րին հականերգործելու և խլած տեղանքը ապահովացնելուց
հետո, հարձակվող գորամասը անցնում է գրոհի ապահովանաբար
խլելով հակառակորդի ամրութեանները Յեթե առաջին եշերոնը
հնարավորութեան չունենա ամրացնելու խլած վայր, յերկրորդ
եշերոնը պարտավոր է խլած վայրը ամրացնելու:

Պաշտպանութեան ուժը հիմնված է կրակի միջոցների համագործակցութեան, տեղանքի արհեստական ոգտագործման և խորքից կենդանի ուժով հակազրոհներ հասցնելու վրա: Ուստի այն տեղանքը, վորը գրավված է պաշտպանութեան համար, պետք է կահավորվի և կատարելագործվի տեխնիկայի միջոցներով. ուրիշ խոսքով ասած, մարտադաշտը պատրաստած պետք է լինի մարտի համար: Մարտադաշտի նախապատրաստելը կրակի միջոցներին ոգնելու տեսակետից կայանում է հետևյալում՝ ա) կառուցել դիտողական և հրամանատարական սլուկներ, բ) վերացնել բոլոր արգելքները, վորոնք խանգարում են դիտողութեանը և գնդակոծութեանը, գ) թաքստոցներ շինել լնարմար կերպով կրակը վարելու համար, դ) քողարկել կրակային կետերը, յե) արգելքներ շինել հակառակորդի շարժման ուղղութեամբ, զ) կրակի կապ ստեղծել հարևանների մեջ և ռազմամթերքների համար պահարաններ շինել ու ճանապարհներ պատրաստել ռազմամթերքը կանոնավոր կերպով մատակարարելու համար:

Զորաշարժին աջակցելու նպատակով հարկավոր է՝ 1) ուսումնասիրել տեղանքի և տեղական առարկաների հատկութիւնը, 2) վերացնել տեղանքում յեղած արգելքները, 3) բարելավել ծածկված ճանապարհները և 4) թաքստոցներ պատրաստել կենդանի ուժերը կենտրոնացնելու համար:

Կրակի և գորաշարժի հանկարծակիութիւնը իրագործելու համար անհրաժեշտ է՝ 1) խնամքով քողարկել գորքերը, շարժվելու ճանապարհները և կառուցվածքները, 2) կառուցել կեղծ ամբուլթիւններ, 3) շինել ծածկված արգելքներ և թևային կառուցվածքներ: Մարտադաշտը ամրացնելիս չպետք է թույլ արվի միակերպութիւն: Ամրաշինութիւնների տեղը և նրանց փոխադարձ համագործակցութիւնը պետք է յեղնի մարտավարական նպատակահարմարութիւնից:

Իիսակետեր — Պաշտպանութեան շերտի ընտրութիւնը մեծ չափով կախված է դիտակետեր շինելուց: Վորպեսզի առաջավոր դիրակետերը ապահովել հակառակորդի գրավումից, հարկավոր է նրբանց առջևում ունենալ պահապան մասեր և բացի դրանից մի քա-

նի հատ պահուկի դիտակետեր: Կապավորները համար դիտակետից մոտիկ պետք է ապաստարաններ շինել: Բացի հեռախոսային կապից ունենալ աչքի կամ ազդանշանների կապ: Գնդի հրամանատարը համար պատրաստվում է յերկու դիտակետ. այդ դիտակետից պարզ կերպով պետք է յերևա գնդի հողամասի առաջիկա տարածութիւնը: Գումարտակի դիտակետը պետք է ապահովի դիտողութիւնը ամբողջ շրջանում կամ նրա ամենավտանգավոր մասում: Վաշտի դիտակետը պետք է տեսնի ամբողջ վաշտի շրջանը: Դասակապետը առանձին դիտակետ կարող է չունենալ, այլ տեղավորվի իր կրակի միջոցներից մեկի մոտ:

Վնդացիւրային բներ յեվ խրատւսնեք.— Պաշտպանութեան հիմքը կազմում է ծանր և թեթև գնդացիւրային կրակը՝ հրետանու կրակի հետ համագործակցելով: Գնդացիւրները իրենց դասավորութեամբ պետք է ապահովեն կրակային ծածկույթ ստեղծելը ինչպես շերտի առաջ, նույնպես և ամբողջ խորութեամբ: Գնդացիւրների մի մասը դիտավորյալ կերպով սահմանափակ գնդակոծութեամբ տեղավորվում են պաշտպանութեան շրջանի առաջին յեղրին մոտ՝ դաշունահար գործողութեան համար. սահմանափակվելով քիչ գնդակոծութեամբ, շահում ենք հանկարծակիութիւն և քողարկում: Ծանր գնդացիւրի համար, ինչպես որենք, պետք է պատրաստել յերկու բուն, մեկը հիմնական, մյուսը պահուկի: Հրաձիգ շոկերը գրավում են կրակային դիրքերը միայն այն դեպքում, յերբ գնդացիւրների կրակով առաջիկա տարածութիւնը ամբողջովին չի գնդակոծվում, Հաճախ կիրառվում է կրակային դիրքերում գերազանց հրաձիգներին տեղավորելը: Առանձին բջիջներ կամ խրամատներ շինելը կախված է հրաձիգների թվից և ունեցած ժամանակից: Խրամատի ձևը, նայած պարագային և տեղանքին, տարբեր կարող է լինել, ինչպես իր հաստակագծով, այնպես էլ իր պրոֆիլով՝ Հրաձիգ շոկերը, վորոնք նշանակված են հակազրոհի համար, չպետք է սահմանափակվեն միայն իրենց համար ծածուկ տեղ պատրաստելով, հարկավոր է, վոր նրանք խրամատներ ունենան կրակային գործողութիւնների համար. հակառակորդը մեր պաշտպանութեան շերտը ճեղքելու դեպքում այդ հրաձիգ շոկերը կկարողանան իրենց կրակով հարվածել նրան:

Արգելքներ.— արգելքների խնդիրն է պահել հակառակորդին մեր կրակի տակ, վորքան հնարավոր է բավականին ժամանակ,

ուստի նրանք պետք է տեղավորվեն անսպաժան գնդացիության գործոն կրակի տակ. ավելի լավ կլինի թևային գնդակոծության տակ ձգելու համար, աշխատել արգելքները այնպես դասավորել, վոր յեթե հնարավոր չէ գնդակոծել նրա բաց թևերը, գոնե կրակը լիլինի խաշածե: Անհրաժեշտ է արգելքները շինել կրակային կետերի, վաշտերի և դասակների միջանցքներում: Յածր արգելքները՝ շինել կրակային դիրքերից մոտ, իսկ բարձրները՝ հեռու:

Խրամուղի. — մարտական կանոնագիրքը խորհուրդ է տալիս խրամուղիներ (ходы сообщения) պատրաստել այն դեպքում, յերբ տեղանքը թույլ չի տալիս դիմելու ուրիշ միջոցների: Այդ խրամուղիները չպետք է հասցնել մինչև կրակի կետերը և դիտակետերը, այլ ոգտվել տեղական և արհեստական քողարկումով: Այդ հնարավոր է տեղանքը խնամքով ուսումնասիրության դեպքում: Հաղորդակցության ճանապարհներ ունենալու դեպքում, միջոցներ ձեռք առնել գործերը կողքի կրակից ապահովելու համար:

Ապաստարաններ. — Ինչպես որենք, ամեն մի ապաստարան շինվում է հակազազային կահավորումով: Ապաստարանի (убежище) տեսքը կախված է նրա մարտավարական նշանակությունից, տեղանքից, զորամասի մեծությունից և ժամանակից: Ապաստարանները պետք է շինել հակառակ լանջի վրա և բոլոր դռները ուղղել դեպի թիկունք:

Կեղծ կառուցումներ. — Կեղծ կառուցումները իրենց տեսքով շատ նման պետք է լինեն իսկականին: Նրանց դասավորումը լինում է այնպես, ինչպես իսկական կառուցվածքներինը—այն է. բաց ճակատի 30—40 մետր, իսկ խորությունը՝ 100 մետր:

Ծածկվածներ հրետանու համար. — հրետանային դիրքերը կազմված յեն լինում՝ ա) դիտակետերից, բ) կրակային դիրքերից, գ) հրանոթի քարշակի և ոժանդակի տեղից, դ) կեղծ և պահուսի դիրքերից և յե) հաղորդակցության ճանապարհներից: Հրետանային դիրքերի դիտակետերը ամենակարևոր մասն են կազմում: Նրանք լինում են առաջավոր, կողքի, պահուսի և կեղծ: Սրանց կառուցելը և կահավորելը նույն ձևով է կատարվում, ինչպես հրամանատարական պունկտերինը: Այդ դիտակետերի կառուցմանը ղեկավարում է կապի շտիկ ղեկավարը: Կրակային դիրքերը լինում են ծածկված, կիսածածկ և բաց: Կիսածածկ դիրքերը կարելի յե դարձնել ծածկված համապատասխան քողարկումով: Բաց դիրքերի դեպքում

ցանկալի յե շինել հրանոթային խրամատներ: Կրակային դիրքերի հեռավորությունը պաշտպանության շերտի առաջին յեզրից պայմանավորվում է մարտական ինդիքների կատարումով: Հակառակորդի կրակից ազատ մնալու, մարտական պահպանությանը աջակցելու և պաշտպանության շերտը գնդակոծելու համար՝ հրետանին պետք է տեղավորվի ցրված: Հակառակորդը իր բոլոր միջոցներով և ձևերով ձգտելու յե գտնել հրետանու դասավորումը, ուստի անհրաժեշտ է նրան լավ քողարկել: Հրանոթի քարշակի առաջին մասերը հաճախ դասավորվում են մարտկոցի կրակային դիրքերից դուրս՝ սանդղածե ծածուկ տեղում: Մատակարարման ջոկը տեղավորվում է վոշ հեռու Յ կլումետր կրակային դիրքերից: Խրամուղիների համար ոգտագործում են տեղանքի ծալքերը և բուսականությունները, բացառիկ դեպքերում խրամուղիներ յեն փորում: Կրակային դիրքերին մոտենալու համար շինում ենք մոտեցման ճանապարհներ, վորի համար անհրաժեշտ է՝ ա) թույլ չտալ այդ ճանապարհներով բացի հրետանային իրերից ուրիշ տեղավորություններ կատարել, բ) ճանապարհների կողքից կանախներ չշինել, գ) խուսափել հողաթումբեր և փոսեր շինելուց և դ) ճանապարհը քողարկել տեղանքի գոյնով:

ԴԻՐԲԵՐԻ ՇՈՒՏԱՓՈՒՅԹ ԱՄՐԱՑՄԱՆ ԳՈՐԾԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆԸ

Գնդերի մարտական հողամասերում կատարվելիք ճարտարագիտական աշխատանքների իր ժամանակին և լրիվ կատարման պատասխանատվությունը ամբողջովին ընկնում է գնդի հրամանատարի վրա, ասում է դաշտային կանոնագրքի § 1135 հոդվածը: Հրամանատարը ճարտարագիտական աշխատանքներ կատարելիս կարող է ընդհարվի մի շարք կազմակերպչական հարցերի հետ: Հրամանատարի աշխատանքը այդ դեպքում կլինի հետևյալը՝ ա) ընտրել դիրքեր և կազմել պաշտպանության պլան, բ) համաձայն ընդունած պլանի, վորոշել աշխատանքի բնույթը ճարտարագիտական տեսակետից, գ) կազմել ճարտարագիտական աշխատանքի պլանը և աշխատանքի կատարումը և դ) հաշվի առնել աշխատանքի ընթացքը: Դիրքերի ընտրությունը կատարում է ավագ պետը քարտեզի վրա, Դիրքերի ընտրությունը կատարում է ավագ պետը քարտեզի վրա, վորից հետո դիրքերի հետախուզություն է կատարվում և վորի հիման վրա կազմվում է պաշտպանության վերջնական պլանը: Տեղի

հետախուզութիւնը սկսվում է ճակատի առջևից և հետո անցնում է իսկական դիրքերին, թևերին և թիկունքին: Այն հարցերը, վորոնց ուսումնասիրելը հետախուզութիւնի ժամանակ անհրաժեշտ են, գետեղված յեն դաշտային կանոնադրքի № 2 հավելվածում, հետախուզութիւնի վճռական ավյալներն են, 1) գտնել ավյալ շրջանում դիտակետեր, 2) ինչ չափով մեր թիկունքը ծածկված է հակառակորդի աչքից, 3) հրետանու դասավորման հարմարութիւնը, 4) հակառակորդից դեպի մեզ յեկող մատոյցները և 5) հակառակորդի դիտակետերը և նրա հրետանու դասավորման հարմարութիւնը: Պաշտպանութիւնի պլանը ընդունելիս հակառակորդի փոխարեն վրճիւ չընդունել, վոչ մի դեպքում նախափորոշում չկայացնել, թե թշնամին անպայման այս կամ այն կողմից կգա, այլ պատրաստվել ընդունելու հակառակորդին մի քանի ուղղութիւնով: Վորքան շատ վարիանտներ ընդունել հակառակորդի գրոհի վերաբերյալ, այնքան ճիշտ ընդունած կլինենք վճիւր:

Ճարտարագիտական վճիւր ընդունվում է մարտավարական վճռի հետ միասին և պետք է յեղնի՝ 1) տեղանքի մարտավարական ուսումնասիրութիւնից, 2) պաշտպանութիւնի պլանի ընդունելուց և բոլոր ունեցած ուժերի և միջոցների հաշվից՝ աշխատանք կատարելու համար: Այդ վճիւրը պետք է բաղկացած լինի կոնկրետ ցուցումից այն ճարտարագիտական աշխատանքների վերաբերյալ, վորոնք անհրաժեշտ յեն ի կատար ածել՝ դիրքերը ամրացնելու համար: Ճարտարագիտական վճիւր առանձին պունկտերով մտնում են պաշտպանութիւնի համար աված հրամանի մեջ:

Ճարտարագիտական աշխատանքների պլանը կազմվում է ճարտարագիտական վճռի հիման վրա և բաղկացած է ճարտարագիտական աշխատանքների հաշվից, բանվորական ուժի և միջոցների բախշումից և աշխատանքի կատարումից:

ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՀԱՇՎԵԱՌՈՒՄԸ

Ճարտարագիտական աշխատանքները կատարելու համար աչքի առաջ է ունեցվում՝ ա) այն ժամանակը, վորը ավյալ պարագայում տրամադրված է աշխատանքը կատարելու համար, զորաշարժական մարտում ժամանակը չափվում է մի քանի ժամից մինչև 2—3 օր, բ) սայլակների և բանվորների թիվը, վորոնք դիրքերի

շրտափուլի ամրացման դեպքում պահանջվում են միմիայն իրենց զորամասերից, գ) յեղած գործիքների թիվը ու տեսակը, դ) ունեցած և պատրաստվելիք նյութերի քանակը: Բացի դրանից աչքի առաջ պետք է ունենալ գետինը, ժամանակը, տարին, օրը և գորքերի բարոյական գրութիւնը: Հաշիվը կատարվում է այսպես՝ ա) ճարտարագիտական վճռից վերցվում է այնտեղ հիշված աշխատանքները և ոգտվելով հաշոյ աշխատանքի աղյուսակից (աղյուսակ № 7—11) հաշվում են բանվորական ուժի քանակը, ավյալ աշխատանքը կատարելու համար անհրաժեշտ ժամերով գ) այդ ժամերի քանակը բազմապատկում են բանվորների և սայլակների թվի վրա և հաշվում բանվորական ժամերը դ) վորոշվում է, թե վորքան նյութ է հարկավոր և ինչպիսի նյութեր, յեթե նյութերը պետք է շինվեն տեղում, ապա ինչքան ժամանակ է հարկավոր պատրաստելու և կրելու համար (տես աղյուսակները), յե) համեմատել աշխատանքի համար հարկավոր ժամերի քանակը այն բանվորական ժամերի հետ, վորոնք կան մեր տրամադրութիւնի տակ և յեթե անհամապատասխան են, այսինքն կառուցվածքներ շինելու ժամերը ավելի յեն, քան մեր տրամադրութիւնի տակ ունեցած ժամերը, այն դեպքում աշխատանքի մի մասը կըճատում կամ փոխարինվում են բարդ կառուցվածքները ավելի հասարակներով:

Բանվորական ուժերի և միջոցների բախումը կատարելիս հարկավոր է հաշիւ առնել, վոր աշխատող մասը միշտ պատրաստ լինի մարտ մտնելու և կառուցվածքները ամեն մի բոլե հնարավոր լինի ոգտագործելու, յեթե նույնիսկ վերջացրած էլ չլինեն: Այդ հրահարավոր է այն դեպքում, յեթե գորքերը աշխատելիս լինեն իրենց շրջաններում և աշխատանքի մեջ հետևողականութիւն լինի: Ոժանդակներից թույլ է տրվում, ընդհանուր նշանակութիւն ունեցող աշխատանքների համար ուղարկել զորամասեր: Աշխատանքի հետեւ վորականութիւնի համար, կարելի յե ընդունել հետեյալ կարգը՝ 1) կարգի բերել տեսածիքը և գնդակոծումը, 2) բաժան-բաժան անել և ծրագծել կառուցվածքների և արգելքների տեղը, 3) վորել գընդացիլային խրամատներ, դիակետեր և հրաձգային խրամատներ, 4) արգելքներ կառուցել, 5) հաղորդակցութիւնը կարգի բերելը և 6) հրետանու կրակից պաշտպանվելու համար ասպատարաններ շինել:

Բախումը կատարվում է ճարտարագիտական աշխատանքի հաշվեառման և նրա հետևողականութիւնի հիման վրա: Յուրաքան-

չյուր ջուկի, դասակի և վաշտի հրամանատար ստորադրյալներին տալիս և աշխատանք, ցույց տալով աշխատելու ըսկիզբը, վերջը և մի այլ աշխատանքի անցնելը: Նյութերը և գործիքները բաժանվում են աշխատանքի կարևորության համեմատ:

Աշխատանքի կատարումը սկսվում է կառուցվելիք ամրությունների տեղերի բաժան-բաժան անելուց, այսինքն՝ ձողերի և քարերի միջոցով տեղանքում նշանակում են նրանց սահմանները: Գնդացիքային խրամատի համար այդ կլինի հարթուկի կենտրոնը և կրակի ուղղությունը, հրաձգային խրամատի համար թևերը և այլն: Նախ քան աշխատանքի անցնելը դժեր յեն քաշվում, այսինքն տեղանքում գործիքի միջոցով ակոսում են սահմանները: Այս աշխատանքը կատարում է ջուկապետը, վորից հետո յուրաքանչյուր մարտիկ ստանում է իր հողամասը՝ փորելու համար: Ճիմեր պատրաստելու համար առանձին մարդիկ յեն նշանակվում. քողարկումը կատարվում է փորելու հետ միասին:

Աշխատանքը կատարելիս պետք է աչքի առաջ ունենալ վոչ միայն կարճ ժամանակում ուժեղ ամրություններ շինել, այլ նաև պահպանել զորամասի մարտունակությունը: Աշխատանքը պետք է կազմակերպված լինի քիչ ժամանակի ծախսումով, վորի համար անհրաժեշտ է՝ ա) աշխատանքի կանոնավոր բաժանումը և հանգստի ընդմիջումների կանոնավորումը, բ) սահմանել աշխատանքի ամենաձեռնուտ արագություն և գ) աշխատողներին դասավորել այնպես, վոր ավելորդ շարժումներ չլինեն: Փոքր թիակով կարելի յե աշխատել 0,5 ժամ առանց հանգստի. աշխատանքի հաջողությունը բարձրանում է, յեթե 10 րոպե աշխատելուց հետո 5 րոպե հանգիստ է տրվում: Մեծ թիակով աշխատելիս անհրաժեշտ է ամեն մի 50 րոպե աշխատանքից հետո, տալ 10 րոպե հանգիստ. ավելի լավ է յուրաքանչյուր 15 րոպե աշխատանքից հետո, 5 րոպե հանգիստ, և 5 բանվորական ընդմիջումից հետո, կրկին 15 րոպե հանգիստ: Հանգիստը պետք է լինի լրիվ, այսինքն պառկել, չշարժվել, չխոսել և չծխել:

Հաշվետվություն.— Դիրքերի և ամրացման աշխատանքներին անցնելիս յուրաքանչյուր հրամանատար պարտավոր է կազմել իր հողամասի սխեման և նրա վրա գծանկարի իր ճարտարագիտական վճիռը: Գնդի հրամանատարի նշանակված ժամերին պետք է տեղեկացնել յանձնարարական անձինքին այդ յամրացման աշխատանքի վերջի մասնատմանը:

կացնել նրան աշխատանքի հաջողության մասին, հաղորդելով ճիշտ տվյալներ պաշտպանության կառուցումների պատրաստ լինելու վերաբերյալ: Ճարտարագիտական աշխատանքների վերաբերյալ հանած սխեման ուղարկվում է առաջին տեղեկագրի հետ միասին: Տվյալ զորամասը փոխարինվելիս այդ սխեման հանձնվում է նոր յեկած զորամասի պետին:

ԳԻՐՔԵՐ ՎԱՂՈՐՈՒՅ ԱՄՐԱՅՈՒՄԸ

Դիրքերի վաղորդք ամրացումը տեղի յե ունենում հակառակորդի բացակայության ժամանակ: Ամրություններ կառուցող զորամասը իր սրամաղրության տակ ունենում է բավականին ժամանակ. դիրքերի շուտափուլյթ ամրացումը կիրառվում է հակառակորդի անմիջական շփման ժամանակ և հատուկ ժամանակ չի տրվում այդ աշխատանքի համար: Ուստի յերբ ժամանակ կա ամրություններ կառուցելու համար, աշխատանքը կատարվում է պլանաչափ և հետևողականությամբ: Կրտսեր հրամանատարների նախաձեռնությունը այս դեպքում կրճատվում է, վորովհետև ավագ պետը հնարավորություն ունի իրեն հանձնված հողամասում ամեն տեղ լինել և տալ ավելի մանրամասն ցուցումներ. դիրքերի ընտրության և հետախուզության համար բավականին ժամանակ կլինի և տեղանքի ուսումնասիրությունը կկատարվի լրիվ:

Պլանի մշակումը և աշխատանքի հաշվետուումը կկատարվի մանրամասնորեն. հնարավորություն կլինի մեծ քանակությամբ նյութեր և գործիքներ տեղափոխել աշխատանքի տեղը: Աշխատանքի համար, բացի զորամասերից, կարելի կլինի ոգտագործել նաև տեղական ազգաբնակչությանը. դեկավարման համար հնարավոր կլինի ոգտագործել մասնագիտական զորամասեր:

ԳԻՐՔԵՐ ԱՄՐԱՅՆԵԼՈՒ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԱՍՆԱՎՈՐ ԳԵՊՔԵՐՈՒՄ

Գիրքերի ստրուգումն անստոս սեղանում. — Անտառոտ տեղանքում դիրքերի գրավումը տալիս է հետևյալ ոգուաները՝ ա) դասավորման ծածկվածություն, բ) հակառակորդի կրակից քիչ հարված և գ) կառուցումներ շինելու համար նյութերի առատություն: Սակայն անառոտ տեղանքը ունի և իր հետևյալ բացասա-

կան կողմերը. ա) ղեկավարութիւնը ղեկավարանում և մարտի ժամանակ, բ) ղեկավար և կապ պահելը, կողմ վորոշելը, գ) հրետանու աջակցութիւնը այնքան եւ ապահով չէ. կրակային դիրքերի դասավորման ժամանակ խուսափել գրավելու անտառի փեշը, այլ հարկավոր ե յետ գնալ մի քիչ դեպի անտառի խորքը: Անտառի փեշից մինչև խորքը վերցրած հեռավորութեան մեծութիւնը կախված է այն ժամանակից, վորի ընթացքում հնարավոր կլինի գընդակոծութիւնը լավացնելու համար առաջիկա խոչընդոտները վերացնել: Ամենամեծ ուշադրութիւնը պետք է դարձնել անտառի դիրքերի ամրացման գործի վրա. գնդակոծելու համար կրակային միջոցների առաջը մաքրել, հաղորդակցութիւնը կանոնավորել և արգելքներ կառուցել: Գնդակոծութեան համար առաջի տարածութեան մաքրելն առաջին հերթին պետք է անել: Գնդակոծութիւնը հաջող լինելու համար պետք է կրակային միջոցների առաջն ընկած ավելորդ թփուտները, ծառերը, կամ ծառերի ճյուղերը կարրտել: Թեւային կրակի համար անտառում բացատներ շինել: Հաղորդակցութիւնը լավ կազմակերպելու համար ամենալավ միջոցն է՝ շարժման ուղղութիւններում ձողերից շինված փանդակներ կըսցնել ճանապարհի յերկու կողմերում ընկած ծառերին: Արգելքները շինվում են ավյալ տեղանքի ծառերից՝ արգելանտառների (засеки) կամ լարացանցերի նման: Անտառի խորքում դիրքեր գրավելուց հետո, պաշտպանութիւնը կազմակերպվում է շախմատային կարգով բլոկհատուցներ շինելով այնպես՝ վոր նրանց մեջ փոխադարձ կրակի կապ լինի (գծանկար № 24): Կրակի ուղղութեամբ շինվում են 2—3 մետր լայնութեամբ բացատներ, վորոնց ներսի կողմը գործվում է փշոտ մավթուլով: Ի նկատի ունենալով, վոր հակառակորդը կարող է անտառը գնդակոծել կայուն թունավոր գազերով՝ անհրաժեշտ է առաջին իսկ հերթին կառուցել ապաստարան:

ՆԵՂԱՆՅԱՐՍՆԵՐԻ (ТЕСНИНА) ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ԳԻՐՔԵՐԻ ԱՄՐԱՅՈՒՄԸ

Նեղանցարանների (тещина) պաշտպանութիւնը կարող է լինել ակտիվ և պասիվ: Առաջին դեպքում ամրացվելիք շերտը առաջ է քաշվում այնպես, վորպեսզի ապահովել նեղանցարանը հակառակորդի հրետակրակից. յերկրորդ դեպքում ամրացվելիք շերտը ընկնում է անցարանի յետևը և հակառակորդը, վորը պետք է անց-

նի այդ անցարանի վրայով, պետք է ընկնի մեր կրակի տակ: Գըծանկար № 57-ում ցույց է տված անցարանի ակտիվ պաշտպանութիւնը: Առանձին ուշադրութիւն է դարձնվում դիրքերը ամրացնելիս հետևյալի վրա ա) դիրքերի, թևերի ապահովման վրա, բ) մեր կենդանի ուժերի հակահարվածի ուղղութեան վրա և գ) ինչպես պետք է կատարել նահանջը:

ԼԵՈՆԵՐՈՒՄ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Լեոներում մարտական գործողութիւնները զարգանում են գլխավորապես ճանապարհների ուղղութեամբ, վորոնք տանում են դեպի լեոների անցարանները, ուստի վերջիններին ամրացնելը նըման է նեղանցարանների ամրացմանը: Անցարանների մեջ յեղած միջանցքները գրավվում են փոքր ուժերով և ամրացվում են իբրև հենակետեր: Առանձին ուշադրութիւն պետք է դարձնել լեոներում յեղած կածանների հետախուզութեան, ճանապարհների հաղորդակցութեան մշակման, կրակի կազմակերպման և գորքերի մատակարարման վրա: Աչքի առաջ ունենալով մեռած տարածութիւնների մեծ քանակը, անհրաժեշտ է ավելացնել դիտակետերը և թեւային կառուցվածքները. հակառակ լանջերը տալիս յեն լավ ծածկվածութիւն մեր գորքերի համար, ուստի ապաստարաններ կառուցելու աշխատանքը այստեղ կըճատվում է. նույնպես վերանում է խրամուղիներ շինելու գործը: Մեծ չափով գործ է անվում լեոնային տեղանքում կեղծ կառուցվածքների կիրառումը:

ՄԱՐԳԱՆԱԿ ՊՈՒՆԿՏԵՐԻ ԱՄՐԱՅՈՒՄԸ

Բնակավայրերը պաշտպանութեան համար ոգտագործելու ժամանակ նույն դրական և բացասական կողմերն ենք նկատում ինչ, վոր անտառում պաշտպանվելիս: Բնակավայրերի ամրացման դեպքում հատկապես ուշադրութիւն ենք դարձնում վորպեսզի՝ ա) գընդակոծութիւնը կանոնավոր լինի, բ) կապը և հաղորդակցութիւնը թիկունքի հետ նորմալ լինի, գ) դիտակետեր լինեն, դ) ընակավայրի ծայրամասը պաշտպանութեան համար հարմարեցրած լինի և յե) ներսում հենակետեր և արգելքներ լինեն, և բացի դրանից հակառակորդի հրետակրակից ապահով թնալու համար ունենալ հատուկ շենքեր: Բնակավայրերում ամենահարմար դիրքերը կլինեն քարե շենք-

քերը, փորոնք տեղավորված են փողոցների ուղեկտուրներում: իբրև ապաստարաններ կարելի չե ոգտագործել շենքերի ներքնահարկերը՝ թունավոր գազերից ոլաշտպանվելու համար: Յեթե հրապարակներում, փողոցներում և գյուղի ծայրամասերում շինվում են խրամատներ, հարկավոր է կահավորել հակառակորդի հրետանու կրակից՝ մարտիկներին ապահովելու համար: Բնակավայրի ծայրում կամ միջում յեղած ծառերը միմյանց հետ միացվում են փշոտ մավթուղով, փորպես արգելքներ հակառակորդի շարժման ուղղութայն վրա: Լայն չափով ոգտագործվում է բարրիկադաններ կառուցելը, դրվում են ֆուգաններ հակառակորդի զրահապատ մեքենաների հավանական շարժման ուղղութայն վրա: Կառուցվելիք արգելքները յեղեքտրականացնում են. միջոցներ յեն ձեռք առնվում պահպանելու այն դիրքերը, փորոնք հասարակական նշանակութուն ունեն, ինչպիսին են ելեքտրակայանները, փոստը, հեռագրատունը և այլն: Սոշոր քաղաքում պաշտպանվելիս քաղաքը բաժանվում է սեկտորների և կազմվում է մանրամասնորեն պաշտպանութայն սխեման: Հարմար շենքերից ստեղծվում են կենտրոնական հենակետեր, առաջավոր գոտի (зона) քաղաքի ծայրամասում և առաջավոր դիրքեր քաղաքից դուրս:

ԳԻՐՔԵՐԻ ԱՄՐԱՅՈՒՄԸ ԳԻՇԵՐ ԺԱՄԱՆԱԿ ՅԵՎ ՉՄԵՈՒՂ

Ջորքերը տեղում հանգստանալիս ուղարկում են պահապան մասեր և բացի դրանից նշանակվում է հերթապահ մաս: Յերբ գորքերը հանգստանում են մի վորև է տեղ, իրենցից հանում են պահապան մասեր: Այդ պահապան մասերի մեծութունը կախված է հակառակորդի հեռավորութայնից: Բացի պահապան մասերից նշանակվում է նաև հերթապահ մաս, վորը առաջին իսկ տաղնապին դուրս է գալիս գրավելու վաղորոք նշանակված և ամբացրած դիրքերը: Հանգստացող զորամասի համար նույնպես վաղորոք նշանակվում է բնագիծ և ամիացվում է այդ բնագիծը: Մեծ ուշադրութուն է դարձվում հանգստացող զորքի քողարկման և նրանց սանիտարական անտեսական ապահովութայն վրա. միջոցներ է ձեռք առնվում ջրի մատակարարման, խոհանոցներ, բաղնիքներ և արտաքնոցներ պատրաստելու վերաբերմամբ:

Գիշեր ժամանակ դիրքերի ամրութայն առանձնահատկութայնները հետևյալն է՝

- 1) մեծ քանակութայն թևային կրակի համար կառուցվածքներ է շինվում:
- 2) հետախույզների համար ծածկարաններ է շինվում:
- 3) մանրամասն նշվում է ճանապարհների և հակազրոնի ուղղութայնը:

Չմեռ ժամանակ դիրքեր պատրաստելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել բնակավայրերի ներկայութայնը՝ ոժանդակ մասերը, շտաբները և թիկունքային հիմնարկութայնները տեղավորելու համար: Դիրքերում միջոցներ են ձեռք առնվում մարտիկներին վատ յեղանակից տաք կերակրով, վառելիքով և այլ անհրաժեշտ իրերով ապահովելու համար: Ուստի ավելանում է ապաստարանների բլինդաժների թիվը, դիրքերի քողարկման հոգսը առաջին տեղն է բերնում: Գոյութայն ունեցող ճանապարհները, ձյունը ծածկելուց չանհետանալու համար նրանց աջ և ձախ կողմերից փայտեր յեն տընկվում:

ՌԱԶՄԱ-ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ ԳԻՐՔԱՅԻՆ ՊՍՏԵՐԱԶՄՈՒՄ

Դիրքային պատերազմը բնորոշում է յերկու հակառակորդների կողմից էլ հարձակողական թափի թուլացումով, վորոնք ձգտում են պահելու գոյութայն ունեցող ճակատները: Այդ հանգամանքը ստիպում է նրանց առաջ քաշելու բոլոր տեխնիկական միջոցները՝ ուժեղ դիրքեր ստեղծելու համար: Դիրքերի բնահանուր կազմութայնը նույնն է, ինչ վոր գորաշարժական պատերազմում, բայց աշխատանքները այստեղ կրում են ավելի լրիվ և վերջացած բնույթ: Պաշտպանութայնը ձկուն լինելու համար, բացի պաշտպանութայն շերտից, վորը գրավում են գորքերը 6—8 կիլոմետր դեպի թիկունք, կազմվում է յերկրորդ շերտը, իսկ նրանց մեջ լինում է մի շարք կտրտված դիրքեր (գծանկար № 58). այս դեպքում դիրքերը ավելի յեն ուժեղացվում: Այդ ուժեղացումը արտահայտվում է արհեստական արգելքների մեծացումով, բոլոր կառուցվածքների կատարելագործումով—յերկաթով, բետոնով և կրակով. շինվում են մեծ քանակութայն պահուսնի և կեղծ կառուցվածքներ: Լավ քողարկվում են ամրութայնները, լայն չափով կիրառվում է պրոժեկտորը, յեղեքտրականութայնը, ֆուգասը և առհասարակ ճարտարատեխնիկական բոլոր միջոցները, վորպեսզի պաշտպանութայնը հնարավոր լինի

տալ մեծ ունակութիւն: Պաշտպանութիւնը և դիրքային պատե-
րագմը չեն վորոշում պատերազմի բաղդը, ուստի պաշտպանվող
հակառակորդները անցնում են զորաշարժի՝ թեւանցում կամ ձեղքում
կատարելու համար: Նախ քան ձեղքում կատարելը ճարտարագիտա-
կան տեսակետից պետք է վորոշ նախապատրաստական աշխատանք
կատարել: Այդ աշխատանքը հետևյալն է՝ ա) կառուցել և կահավո-
րել յերման խրամ (траншеи) գլոհի համար, բ) ոժանդակների հա-
մար շենքեր պատրաստել, գ) խրամուղիներ շինել զորքերը յերման
խրամներին մոտեցնելու և վիրավորներին ու գերիներին դուրս բե-
րելու համար, դ) ճանապարհներ և յերկաթգծեր պատրաստել հրե-
տանու ռազմամթերք տեղափոխելու համար, հրետանուն տեղավո-
րել, ե) հրամանատարական և վիրակապական պունկտեր պատրաս-
տել կապի բոլոր միջոցներով:

Այն տեղանքը, վորը ճարտարագիտական տեսակետից պատ-
րաստված է հակառակորդի ճակատը ձեղքելու համար պլանցարմ է
կոչվում. ձեղքման հաջողութիւնը ապահոված կըլինի միայն այն
դեպքում, յերբ այդ պլանցարմի նախապատրաստութիւնը կատար-
վում է հակառակորդի աչքից ծածուկ, այսինքն ամեն մի միջոց
ձեռք է առնվում քողարկման դիսցիպլինան 100% -ով կիրառելու
համար: Կեղծ պլանցարմներ յեն պատրաստվում հակառակորդի մի
այլ ճակատում: Յերման խրամները շինվում են հակառակորդի ամ-
րացրած շերտից 150—200 մետր հեռավորութիւն վրա. այսպիսի
աշխատանքի դեպքում սովորական աշխատանքի ձևերը անհնարին
յեն, ուստի մեծ չափով կիրառվում է սապային աշխատանք (сап-
ные работы): Սապային է կոչվում խրամատը կամ խրամու-
ղին, յերբ նա շինված է հողի մեջ կամաց—կամաց շարժ-
վելով—սողալով, այնպես վոր աշխատանքի ընթացքում խրա-
մատվողը իրեն հողի յերեսին ցույց չի տալիս: Աշխատանքը
կատարվում է հետևյալ ձևով (գծանկար № 59). Առջևում գտնվում
է № 1 բանվորը, վորը ծնկաչոք խրամատվում է հողի շերտերի մեջ
քանդելով հողը դեպի յետ, № 2 բանվորը կանգնած է լինում № 1-ի
բանվորի յետևը և առաջինի քանդած հողի մի մասը փորածի ա-
ռաջն է ածում, մյուս մասը՝ կողքերը: Այդպիսի աշխատանքը կոչ-
վում է անդրաձիգ. բացի անդրաձիգից լինում է նաև թռչող և
ծածկված աշխատանք: Հիշյալ աշխատանքի հաջողութիւնը միջակ
հողում լինում է 1 ժամում մի մետր:

Ա.ԿԱՆԱ.—ՍՏՈՐՅԵՐԿՐՅԱ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ

(Минно-подземные работы) յերբ հնարավորութիւն կա ձեղ-
քելու հակառակորդի դիրքերը հողի մակերևութի վրա, գործ է ած-
վում ականա-ստորյերկրյա աշխատանք: Այդ աշխատանքները կա-
յանում են նրա մեջ, վոր մեր դիրքերի շրջանում 8—15 մետր խո-
րութիւնը գեանի տակից՝ անցք յեն անցկացնում դեպի հակառակոր-
դի կողմը: Այդ ստորյերկրյա անցքերի ծայրերին դնում են լիցք և
պայթեցնում հակառակորդի կառուցվածքները, կամ թէ չէ այդ պայ-
թումից առաջացած փոսերը ոգտագործում են մեր զորքերի համար
իբրև խրամատներ (գծանկար № 60): Ստորյերկրյա անցքերը քանդ-
վելուց պահելու համար նրանց ներսից ծածկվում են տախտակնե-
րով, փայտերով կամ յերկաթով: Ստորյերկրյա անցքերի չափը կախ-
ված է նրանց նշանակութիւնից, համեմայն դեպս նրանց մեծու-
թիւնը 1,20×0,80 մետրից պակաս չպետք է լինի: Ստորանցքի
պատրաստելու արագութիւնը մի որում մինչև 10 մետրի է հաս-
նում: Ականային ձևով գրոհելը կոչվում է ականային պատերազմ:
Հարձակվող զորամասը պատրաստում է վոչ պակաս 3 հատ ստոր-
յերկրյա անցք, վորոնցից մեջ տեղինը լինում է հիմնականը, իսկ
կողքերինը՝ պահապան: Հետախուզութիւնը և դիտողութիւնը իրա-
գործվում են ականջ դնելու միջոցով: Ամենաձեռնտու գրութիւն
մեջ է գտնվում հակառակորդներից նա, վորը ավելի խորն է գրտ-
նվում, ուստի յերկու կողմերն էլ հաճախ դիմում են յերկու կարգ
ստորյերկրյա անցքերի կառուցմանը:

ԵԼԵԿՏՐՈՏԵԼԵԿԱՅԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

Ելքարականութիւնը ռազմական գործում գործ է ածվում հե-
ռախտի և հեռազրի գործողութիւն, հառակորդին լուսավորելու և
լուսային ծածկույթներ շինելու համար. պրոժեկտի մասերն են՝ ա)
բեֆլեկտորը, (հայելին) բ) լույսի աղբյուրը—Վոլտովյան աղեղը, գ)
պատյանը, դ) հարմարանքները՝ հորիզոնական և ուղղահայաց ուղղու-
թիւնը ճառագայթների տեղափոխութիւններ կատարելու համար,
ե) ժայռը (պատուհանի տախտակե փեղկերի նման բան է): Վոլ-
տովյան աղեղ ստանալու համար կա գենֆատոր (գինամոմեքենա):
Պրոժեկտորի տեսակը բնվորոշվում է հայելու տրամագծով: Պրոժեկ-
տորները լինում են՝ անշարժ, վորի հայելու տրամագիծն է մինչև

200 սանտիմետր և շարժական, վորի հայելու տրամագիծն է 120—150 սանտիմետր, դաշտային-ավտոմոբիլային՝ 60-80 սանտիմետր և բարձկան (вьючные прожектора), վորի հայելու տրամագիծն է՝ 40 սանտիմետր: Դիտողութայն հեռավորությունը կախված է հայելիների վորակից և մեծությունից: Առանձին մարդկանց կարելի յե նկատել 800—200 մետրի վրա, սպիտակ շենքերը՝ 3,5—16 կիլոմետրի: Լույսի ուժը կախված է ատմոսֆերայից և լույսի աղբյուրի դրությունից. (հայելուց): Առարկայի տեսանելիությունը կախված է՝ 1) առարկայի գույնից, վորքան առարկան վառ գույն ունենա, այնքան լավ է յերևում և մոտիկ է թվում, 2) առարկայի մակերևութի դրությունից, բոլոր հղկված առարկաները աչքի են ընկնում 3) այն ֆոնից, վորի վրա առարկան գտնվում է և 4) առարկայի անշարժ կամ շարժուն լինելուց: Պրոֆեկտորներին կից յեղած դիտողները ավելի լավ կըղիտեն յեթե տեղավորվեն պրոֆեկտորից մի քիչ առաջ և զեպի կողքերը: Պրոֆեկտորի տեղը պետք է լավ տեսածիր ունենա, նրա լուսավորման անկյան սեկտորը 60°-ից պակաս չպետք է լինի. նա հրետանուց պետք է հեռու լինի և տեղավորված լինի այնպիսի տեղ, վորպեսզի նրա ճառագայթները չխանդարեն մարտիցի հրաձգությանը: Յերը պրոֆեկտորը դրված է իր լուսավորությամբ ողնելու հրետանու և զնդացիրային հրաձգությանը, այն զեպքում պետք է նրան տեղավորել այդ կրակի միջոցների յետևը:

Պրոֆեկտորը ապահով լինելու համար նրան արվում է պահպան մաս. նրա ձիաների և քարշակի համար թաքստաց պետք է ունենալ:

Ելեֆտակայան և արգելիների ելեֆտակալուսու: Շարժական ելեքտրոկայանը բաղկացած է բենզինային շարժիչից, զինամոմեքենայից և ոժանգակ գործիքներից: Ելեկտրոկայանը կարելի է փոխադրել յերկտաննյան ավտոմոբիլներով: Այդ կայարանը ծառայում է լուսավորելու, արգելքները և ստորյերկրյա անցքերը ելեքտրականացնելու և կերակուր յեփելու համար: Արգելքների ելեքտրականացումը կայանում է նրա մեջ, վոր սովորական լարացանցերին մոտեցնում են ելեքտրական թելեր և լարացանցերին մոտեցողը զնասվում է ելեքտրական հոսանքից: Վորպեսզի ելեքտրական հոսանքը մահացու լինի պետք է ուժը լինի վոչ պակաս 1200 վոլտից: Այդպիսի արգելքներին հաղթահարելը շատ դժվար է, վորով-

հետև այդպիսի ելեքտրականացած մավթուլները կարելու համար հարկավոր է հազնել հատուկզգեստ: Մեծ ավտոմոբիլային ելեքտրոկայանը կարող է ելեկտրոկանացնել 3 կիլոմետր յերկարությամբ լարացանց: Ելեքտրականացնելու համար կարելի է ոգտագործել և անշարժ ելեկտրոկայանները, յեթե այդպիսիները կան զիրքերի մոտ:

ՎՈՁ ՊԱՇՏՊԱՆՈՂԱԿԱՆ ՅԵՎ ՀԻԳՐՈՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ԿՍՈՒՅՈՒՄՆԵՐ

Բոլոր վոչ-պաշտպանողական կառուցվածքները բաժանվում են բնակության, տնտեսական և սանիտարական: Մրանց համար պետք է ընտրել չոր, քամուց պաշտպանված տեղեր, վորտեղ լինի խմելու ջուր և հնարավորություն լինի այնտեղ ջրահոսանքներ շինել: Բացի դրանից բնակության կառուցվածքների տեղը, հողի բուսական շերտը պետք է նախապես հեռացնել, նրա վրա ավազ լցնել և վոչնչացնել հողի վրայի միջատները: Դաշտային բնակության կառուցվածքների թվին են պատկանում վրանները, գետնափոր տները և հեղակները (բարակները): Ամենահասարակ վրանները շինվում են յերթի վրաններից (походные полатки): Այդպիսի վրաններ կազմելու համար վերցնում են 6 հաա քաթան միացնում միմիանցից և ամրացնում ձողերի վրա ու կանգնեցնում փորած հարթուկի վրա, վորի խորությունը 0,30 մետր է, լայնությունը՝ 2 մետր, իսկ յերկարությունը 5 մետր (գծանկար) № 61): Այդպիսի վրանը իր մեջ տեղավորում է 7 հողի: Մյուս տեսակի վրանը կարող է լինել юрты (юрты) կոչված վրանը, վորը ցույց է տված № 62 գծանկարում: Նա շինվում է 12 վրաններից և կարող է իր մեջ տեղավորել և յերկաթե վառարան:

Գետնափոր տները շինվում են միալանջ և յերկլանջ: Միալանջ գետնափոր տան համար (գծանկար № 62) փորվում է մի մետր խորությամբ և յերեք մետր լայնությամբ փոս, իսկ յերկարությունը լինում է մարդկանց թվին համապատասխան: Կտուրը և պատերը շինելու համար զնում են ձողերից սյուներ, վորոնց հեռավորությունը միմիանցից լինում է 0,5 մետր: Այդ ձողերը վերևից նույնպես միացվում են ձողով, վերջինիս վրա դրվում են առաստաղային ձողեր, վորոնք իրենց մի ծայրով միանում են այդ ձողին, իսկ մյուս ծայրերը հենվում են հողի մեջ: Առաստաղային ձողերի վրա դասավորում են ջախ, վորը ծածկվում է ձիմի շերտով, վորի վրայից լցնում են նաև հող: Գետնափոր տան առջևի

պատը գործում են ցախերից, իսկ կողքերինը՝ ճիւղից: Յերկրանշանի գետնափոր տուն շինելու համար (գծանկար № 64) սահմանվում են 1,50—2 մետր միմիանցից հեռու գերաններից սյուներ, վորոնց մի ծայրը մտնում է հիմքի մեջ, մյուսը առաստաղին է կաշում. առաստաղը շինվում է հյուսած ցանկից կամ տախտակներից, վորոնք դասավորվում են ձողերի վրա ու վերևից ծածկվում 0,30 մետր հաստությամբ հողի շերտով: Կոճղային պատերը (Торцовые стены) շինվում են տախտակներից, հյուսած ցանկից կամ ճիւղից. այդ պատերի մեջ դրվում են պատուհաններ և դռներ:

Բարակները ժամանակակից ամենակատարելագործված ժամանակավոր բնակություն կառուցվածքներից մեկն է. նրանք պատրաստվում են մեծ մասամբ զորքերի թիկունքում և լինում են մշտական և փոխադրական: Մշտականի տեսքը ցույց է տրված № 65 գծանկարում: Գետնափոր տների և բարակների տաքացնելը կատարվում է յերկաթե կամ հողի վառարաններով, վորի տեսքը ցույց է տրված № 66 գծանկարում:

Տնեսաական կառուցվածքներ.—Ձիաների համար առաջին իսկ հերթին պատրաստվում են գոմեր կամ չարդախներ: Չարդախը կազմված է յերկու շարք մեկը մյուսից 5 մետր հեռու գետնին ցցված սյուներից. սյուների հեռավորությունը միմյանցից՝ 2 մետր է: Այդ սյուների մի շարքի բարձրությունը լինում է 2—2,5 մետր, իսկ մյուսինը՝ ավելի բարձր է լինում՝ վերնածածկը թեք ստացվելու համար (գծանկար 67): Սյուների վերին ծայրերին անց է կացվում ըստ լայնությունը ձողեր—ծածկ (жерди — насадк): Այդ ձողեր-ծածկի վրա 2 մետր միջանցներով մեկը մյուսից դրվում են ձողեր-ստրուպիլա (жерди-стропила). վերջիններիս վրա կայցնում են նեղ բարակ տախտակներ կամ ձողեր, վորոնք կոշվում են կավար (обре-шетка): Այդ կավարի վրա ամրացվում է տախտակներից կամ մի այլ նյութից կտուրը կամ տանիքը:

Ամենահասարակ կերակուր պատրաստելու ոջախներ (գծանկար № 68) պատրաստելու համար պետք է կաթսան խորացնել հողի մեջ և տակը քարերից կրականոց պատրաստել: Կաթսայի և պատերի միջանցները լցնում են ճիւղով, թողնելով մի քանի անցք ծուխը դուրս գալու համար: Գծանկար № 69-ում ցույց է տրված շուր տաքացնելու հարմարանքը և կարգը: Գետնափոր տները շատ զեպքերում հարմարեցվում են բաղնիքների համար:

Ձրի մասակարարում.—Չուրը իր մեջ չպետք է պարունակի մնասակար բախտերյաներ, պետք է լինի պարզ, առանց հոտի և համեղ: Պղտոր շուրը կարելի յե քամել հասարակ քամոցի միջոցով (գծանկար № 70): Չորքերը ոգտվում են աղբյուրների կամ ջրհորների ջրից: Ամենահասարակ ջրհորները շինվում են այնպիսի տեղեր, վորտեղ գետինը 2—3 մետր փորելուց շուր է դուրս գըցում: Չրհորները պետք է ճանապարհից մի քիչ հեռու լինեն. նրա պատերի մեջ ամրացրած շրջանակները պետք է հողի հորիզոնից 0,75—0,85 մետր բարձր լինեն. այդ շրջանակները ծածկվում են կողքերից կավահողով և քարերով: Յերբ շուրը բավականին խորն է, այն զեպքում խողովակների ոգնությունը են շուր հանում: Արտաքնոցները շինվում են բնակություն շենքերից հեռու, աչքի առաջ ունենալով քամու ուղղությունը: Բնակության շենքերի ուղղությունը արտաքնոցները ծածկվում են ցանկապատով: Արտաքնոցների տեղերը պատրաստելու համար փոսեր յեն փորվում. այդ փոսերը վերևից ծածկվում են անցքեր ունեցող տախտակներով կամ թե չե այդ փոսերի վրա ամրացվում է տափակ ձողեր խաչափառք հեծանով՝ հարմար նստելու համար (գծանկար № 71): Արտաքնոցները լցվելուց հետո հողով ծածկում են և նոր տեղում նորերն են պատրաստում: Ախտահանություն համար արտաքնոցներում ցանում են կիր և այլ ախտահանական նյութեր:

ՅԵՐԿԱՐԱՏԵՎ, ԱՄՐԱՇԻՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ամեն մի պետություն զեռ խաղաղ ժամանակ կազմում է պաշտպանության պլանը, հաշվի առնելով իր հարեանների հավանական գործողությունները: Հարեան պետությունների մասին հավաքած տեղեկությունների հիման վրա, նշում է նրանց հարվածների հավանական ուղղությունները:

Բացի դրանից վաղորդ հայտնի յե տվյալ պետության մի քանի կենտրոնական քաղաքների և շրջանների ռազմավարական նշանակությունը՝ պատերազմի ժամանակ: Անկասկած այդ քաղաքներն ու շրջանները պատերազմի հենց առաջին որից կգրավեն հակառակորդի ուշադրությունը: Բացի այդ պետք է ի նկատի ունենալ այն հանգամանքը, վոր վո՛չ մի պետություն խաղաղ պայմաններում չի պահում իր բանակը այն կազմով, ինչ վոր պատերազմի որերին: Աչքի առաջ ունենալով, վոր պատերազմի հենց առաջին որերին,

յերբ դեռ զորահավաքը չի վերջացել, հարկավոր է հակառակորդի հանկարծակի հարձակումը վորոշ ժամանակով պահել՝ մինչև զորահավաքի վերջը, յուրաքանչյուր պետութիւն ստիպված է լինում վաղորոք պատրաստել իր սահմանների վրա ինչ վոր ծածկութիւններ և ամրութիւններ հակառակորդի շարժման հավանական ուղղութիւնների վրա: Այդպիսի ամրութիւններն են բերդերը: Բացի բերդեր շինելուց, ողային և քիմիական վտանգից ապահովում են թիկունքը. վաղորոք միջոցներ յեն ձեռք առնվում ապաստարաններ շինելու և կահավորելու համար: Հսկայական բանակները կարիք կզգան ռազմամթերքի և այլ նյութերի ուժեղ փոխադրութիւն գեպի ճակատը: Անհրաժեշտ է վաղորոք ստեղծել հաղորդակցութիւն ճանապարհների ցանց՝ հարմարեցնելով այդ բոլորը ապագա մարտական գործողութիւններին: Կապի միջոցները նույնպես պետք է պատրաստված լինեն պատերազմի համար. ապագա ռազմաճակատը պահանջելու յե զրահապատ թելերից և կապի բոլոր միջոցներից լրիվ ոգտագործում: Վաղորոք այդ ամենը պետք է պատրաստ լինի պատերազմի համար: Անհրաժեշտ է միջոցներ ձեռք առնել նաև անտեսական բոլոր ճյուղերի վերաբերյալ:

Բերդը.— Դա ռազմավարական պունկտ է, վորը ամրացված է յերկարատե ամրաշինութեամբ և ունի անհրաժեշտ քանակութեամբ զենք, մթերք և սեփական կայազոր: Բերդի նշանակութիւնն է վորքան հնարավոր է քիչ ուժերով պաշտպանել տվյալ պունկտը բավականին յերկար ժամանակ հակառակորդի գերակշռող ուժերի դեմ: Նա իրենից ներկայացնում է մի շրջան, վորի մեջ լինում են թաքստոցներ, հրետանի և բավականաչափ զինամթերք: Բերդերը լինում են ցամաքային և ծովային (գծանկար № 72): Ցամաքային բերդը շինված է կենտրոնական խիտ ցանկապատից և նրան շրջապատող գոտիից, առանձին ինքնուրույն ամրութիւններից, վորոնք բերդի ամրոցներ կամ Փորտեր յեն կոչվում: Այդ Փորտերը գտնւում են բերդի կենտրոնական ցանկապատից միջին թվով 10 կիւլոմետրի վրա: Փորտի կայազորի թիվը հասնում է մոտ 450 հոգու, իսկ հրանոթների թիվը լինում է 20—30 հատ: Նորագույն բերդերում այդպիսի Փորտը բաժան-բաժան է յեղած, կազմելով մի հրապարակի վրա մի խումբ Փորտեր: Այդ Փորտերի միջև յեղած միջանցները լրացվում են հետևակի դիրքերով, զրահա-աշտարակային մարտկոցներով, պաշտպանողական զորանոցներով և այլն: Այդպիսով կազմ-

վում է պաշտպանողական կառուցվածքների մի անընդհատ շղթա:

Մեծ բերդի կայազորի ուժը՝ 2—3 կորպուս է (100.000 մարդ) լինում, հրանոթների թիվը հասնում է 1.500-ի: Նման բերդի կառուցման և հրետանիով զինավորման ծախսը հասնում է՝ 120—150 միլիոն ուրբլի:

Իմպերիալիստական պատերազմի հետևանքները նվազեցրին բերդերի նշանակութիւնը, բայց Վերդենի և Ոսովցի դեպքերը ընդհակառակն են ասում. նամանավանդ յերբ բերդը մտնում է ռազմաճակատի ընդհանուր գծի մեջ, նրա նշանակութիւնը շատ մեծ է, ուստի ապագա պատերազմում հավանական է բերդերի ողտագործումը: Իմպերիալիստական պատերազմից հետո միջոցներ չիւնելու պատճառով հնարավորութիւն չեղավ նոր բերդեր շինելու, ուստի նոր բերդերի ձևի մասին կարելի յե դատել միայն յենթադրաբար: Հին բերդերը աշխատում են կարգի բերել և կատարելագործել: Ապագայում, պատերազմի դեպքում, այդ բերդերը ողտագործվելու յեն իբրև հենակետեր: Նոր բերդեր կառուցելու մասին ռազմագետները ասում են, վոր անհրաժեշտ է ամբողջ սահմանի ուղղութեամբ ունենալ մի շարք հենակետեր և ընդմիջտ պետք է հրաժարվել չեզոքացած բերդեր ունենալուց կամ ստեղծելուց: Ցանկալի յե այդ հենակետերը լինեն յերկու կարգ: Այդ հենակետերում պետք է տեղավորել միմիայն կրակի միջոցներ—տեխնիկա, իսկ հետևակը այդ հենակետերի շուրջը զորաշարժեր կատարելու համար է: Հիշյալ հենակետերը պետք է ընդունակ լինեն դիմանալու 300 միլիմետրանոց արկերի դեմ: Այդպիսի ամրութիւնների արժեքը մի կիլոմետր սահմանի վրա, յուրաքանչյուր մի կարգը կարժենա՝ յերկու հարյուր հազար ուրբլուց մինչև հինգ հարյուր հազար ուրբլի:

ԱՂՅՈՒՍԱԿՆԵՐ ԿԱՍՐՋՆԵՐԸ ՅԵՏԱԽՈՒՋԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 1

Կամրջի ծածկի հասությունը, յերբ պերեվոդինների միջի հեռավորությունը 0,70 մետր է

Կ ա մ ու ը ջ ն ե ը	Տախտակների հաստությունը սանտիմետրով	Ձողերի և գեղանների տրամագիծը	Ծանոթություն
1. Հետակի համար . . .	4 սանտ.	7	Բեռնակիր ավտոմոբիլների համար պետք է պերեվոդինները մոտեցնել մինչև 0,35 մետր և տախտակները լինեն յերկու կարգ:
1. Դաշտային հրետանու և հեծելազորի . . .	5 »	9	
3. Ծանր հրետանու . . .	6,5 »	11	
4. Բեռնակիր ավտոմոբիլների	6,5×2 »	18	

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 2

Պերեվոդինների հասությունը, յերբ նրանց առանցքների միջի հեռավորությունը 0,70 մետր է

Կամուրջներ	Սյունամեջի յերկարությունը մետրերով					
	1	2	3	4	5	6
Պերեվոդինների բարակ ծայրերի հաստությունը սանտիմ.						
1. Հետակի և հեծելազորի համար . . .	11	14	17	20	23	26
2. Դաշտային հրետանու	14	16	18	21	23	26
3. Ծանր հրետանու	18	22	26	28	28	33
4. Բեռնակիր ավտոմոբիլներ ի.	23	29	33	25×2 ⁽¹⁾ կամ 31 ⁽¹¹⁾	27×2 կամ 34 ⁽¹¹⁾	29×2 կամ 35 ⁽¹¹⁾

Ծանոթություն.— 1) Մի գերանը մյուսների վրա. 2) պերեվոդինների առանցքների միջի հեռավորությունը 0,35 մետր:

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 3

Նասադկանների, պերեկադինների յեվ առհասարակ պերեվոդինների համար հեռաբանների հասությունը

Կ ա մ ու ը ջ ն ե ը	Կամրջի ծածկի հաստությունը սանտիմետրով	Սյունամեջի յերկարությունը մետրերով		
		2	4	6
Նասադկանների բարակ ծայրի հաստութ. սանտիմետրերով				
1. Հրետանի, հեծելազորի և գնդի հրետանու համար	0,75 1,50 3,00	10 15 24	13 18 29	15 21 31
2. Դաշտային հրետանու, թեթև ավտոմոբիլների և սայլերի համար	0,75 1,50 3,00	14 17 24	15 19 29	16 21 33
3. Ծանր հրետանու և մեծ սայլերի համար	0,75 1,50 3,00	18 20 27	19 22 29	20 24 33
4. Բեռնակիր ավտոմոբիլների և զրահապատանների համար	0,75 1,50 3,00	20 23 30	20 25 33	21 26 —

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 4

Կամրջի ցցերի (սյունների) հասությունը, յերբ նրանց հեռավորությունը 1,5 մետր է

Կ ա մ ու ը ջ ն ե ը ը	Կամրջի բարակ ծայրի հաստությունը սանտիմետրով	Սյունամեջի հեռավորությունը մետրերով		
		2	4	6
Ցցերի հաստությունը սանտիմետրով				
1. Հետակի, հեծելազորի և սայլերի համար	2 4	10 13	11 15	13 17
2. Դաշտային հրետանու համար	2 4	11 15	13 17	15 20
3. Ծանր հրետանու համար	2 4	13 16	15 19	17 21
4. Բեռնակիր ավտոմոբիլների համար	2 4	15 19	17 21	19 22

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 5

Մի քանի սվյալներ վոսֆով անցնելու կամրջներ կառուցելու համար

Ա Ն Ո Ւ Ն Ն Ե Ր Ը	Մյուսամեջների յերկարությունը մետրերով				Ծանոթություն
	3	4	5	6	
	Ջողերի տրամագիծը սանտիմետրերով				
1. Պերեկողներ	10	11	12	13	ա) ծածկը շինված է տախտակներից, ձողերից հաստ ջախից և այլն:
2. Նասաղկաներ, պերեկողի հաստ և այլն	—	—	—	—	
ա) վոտքերին յերկու հենարան ունենալու դեպքում	17	18	19	20	բ) հենարաններ միացված չեն մեխերով, լարերով, պարաններով և այլն:
բ) յերեք հենարանի դեպքում	12	13	14	14	
3. Յցեր, սյուններ և հաստարանի վոտքեր, յերբ դետի հաստակից մինչև նասաղկան 2 մետրից ավել չէ	8-10	8-10	8-10	8-10	
Վոշ ավել 4 մետրից	10-12	10-12	10-12	10-12	

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 6

Գոյություն ունեցող պարունների հետախուզության համար

Բեռների անուն	Պարունի հատակի մակերեսի վույթը	Բեռների անուն	Պարունի հատակի մակերեսի վույթը
10 հոգու համար առանց հանդերձանքի	3,00	Յերկանիվի համար	5,00
Հանդերձանքով	4,50	Յերկձի յերկանիվի	8,50
Մեկ ձիու համար	2,00	Թեթև ավտոմոբիլի	2×6
Մեկ հրանոթի համար իրեն քարշակով	17,00	Բեռնակիր ավտոմոբիլի	2,5×7

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 7

Խրամասներ յեկ զանազան ամբախնական կառուցվածքներ պատրաստելու համար հատուցված քանակի և արժեքի մասին

Գնահատման համար	Փակոցի թիվ		Փողարկման մասնաճակը	Բյուտավերը հավասարեցնելու և ճիշտ պատրաստելու մասնաճակը		Փողերի մասնաճակը		Ծանոթություն
	Գ	Բ		Գ	Բ	Գ	Բ	
1	0,25	1	0,25	0,25	0,25	0,25	1	1. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 2. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 3. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 4. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 5. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 6. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 7. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 8. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 9. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 10. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 11. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 12. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 13. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 14. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 15. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 16. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 17. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 18. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 19. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար 20. Կնդակները ընդ որում պատրաստված են համար
2	1,75	1	1,75	0,50	1	1,75	1	
3	2,25	2	2,25	1,25-1,75	3	2,25	2	
4	4,5	3	4,5	1-1,5	3	4,5	3	
5	4,5	3	4,5	1,25-1,75	3	4,5	3	
6	10,5	8	10,5	2,5-4	8	10,5	8	
7	20	14	20	4,5-7	14	20	14	
8	16	12	16	3,5-6	12	16	12	
9	28	14	28	5-7	14	28	14	
10	23	10,5	23	3,5-5	10,5	23	10,5	
11	28	0,5	28	0,5	0,5	28	0,5	
12	28,5	0,75	28,5	0,75	2	28,5	0,75	
13	2,25	1	2,25	—	1	2,25	1	
14	3,5	13,5	3,5	2	13,5	3,5	13,5	
15	—	48	—	—	48	—	48	
16	—	48	—	—	48	—	48	
17	—	24	—	—	24	—	24	
18	—	12	—	—	12	—	12	
19	—	27,1	—	—	27,1	—	27,1	
20	—	40,6	—	—	40,6	—	40,6	

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 8

Ամիաբնական կառուցվածքների կանավորման աշխատանքների հաջողության վերաբերյալ

№ կարգի	Աշխատանքների տեսակները	Աշխատանքի քանակը	Աշխատանքի ժամանակը մեկ միավորի հոգու համար	Ա ն հ ր ա ժ ե շ ա նյութեր
1.	Բաց բոլորիցաների կառուցելը	1 հատ	0,5	
2.	Ծածկված բոլորիցաների կառուցելը	1 հատ	1,00	Նակատնիկ 3,00 մետր, տախտակներ 5,50 մ.
3.	Նրամատների վրա շուքարան կառուցելը (НАВЕС)	1 մետր	0,5	Ձողեր 2,00 մետր, տախտակներ 2,50 մետր
4.	Գնդացիային հարթուկի վրա շուքարան կառուցելը	1 հատ	29,5	Նակատնիկ 22,5 մետր, տախտակներ 33,5 մ.
5.	Մշտական սղով լի թեթև ապաստարանի փորելը	1 հատ	14,5	Նակատնիկ 50,6 մետր, տախտակներ 38 մետր.
6.	Ծածկելը և կանավորելը Թեթև գնդացի ունեցող ապաստարանի փորելը և կանավորելը	—	97,9	Ձողեր 362 մետր, մեխեր 0,5 կիլոգրամ.
7.	Նրամատի պատրհանը (НИША) ձողերով ծածկված	1 հատ	150	Նակատնիկ 318 մետր, տախտակ 205 մետր.
8.	Ատիճաններով յեղը խրամատից	1 հատ	3	Ձողեր 148 մետր, մեխեր 0,7 կիլոգրամ.
9.	Ծածկված դիտակետի կառուցելը	1 »	2	Ձողեր 27,5, տախտակներ 4 մետր.
10.	Հրանոթի հրետավորների փոսերի անընդհատ ծածկի պատրաստելը	1 »	9	Նակատնիկ 3 մետր, ձողեր 125 մետր.
		—	12	Նակատնիկ 8 մետր, ձողեր 115 մետր.

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 9

Գնդակոծության շերտի մաքրելու աշխատանքների հաջողության վերաբերյալ

№ կարգի	Աշխատանքների տեսակը	Աշխատանքի քանակը	Աշխատանքի ժամանակը մեկ միավորի համար
1.	Նոսը կամ արտ հնձելը	100 քառ. մետր	0,29
2.	Միջակ խողովակաձև թփուտանոց կտրտելը	100 քառ. մետր	2,22
3.	Հասակ ունեցող անտառի կտրտելը	100 քառ. մետր	4
4.	Փայտե ցանկապատերի հավաքելը	100 քառ. մետր	10

Ա Ղ Յ Ո Ւ Ս Ա Կ № 11

Աշխատանքների համար նյութեր պատրաստելու վերաբերյալ

№ կարգի	Աշխատանքների տեսակները	Քանակը	Աշխատանքի ժամերով
1	Ծածկերի կտրելը, յերը նրանց հաստությունը 15 մետր և —	20 հատ	4
	» » » » » 30 » — —	9 »	
	» » » » » 45 » — —	3 »	
2	6 մետր յերկարությամբ ձողերի պատրաստելը	1 »	0,48
3	2 մետր յերկարությամբ ցցերի պատրաստելը	1 »	0,25
4	Ձախի պատրաստելը	1 խ. մետր	4
5	Ճիւղեր	150 հատ	5

Արհեստական արգելներ կառուցելու աշխատանքների հաջորդությունը մի հոգու համար

Վեժմայ տող	Աշխատանքի տեսակները	Աշխատանքի ժամերով	Անհրաժեշտ նյութեր
1	Յերկաթալարերի ցանց մի կարգ սցեքով մի մետր յերկարության վրա	0,3	Յերկաթալարեր—1 կելոգրամմ—սցեք 0,3 մետր
2	» — — — յերկու կարգ սցեքով	0,9	» — — — 2,5 » — — — 0,8 »
3	» — — — յերեք » — — —	1,3	» — — — 4 » — — — 1,2 »
4	» — — — չորս » — — —	1,7	» — — — 5 » — — — 1,5 »
5	Գերմանական ցանկապատ մի մետր յերկարությամբ	0,22	» — — — 2,15 » — — — 0,9 »
6	Ուստիա ցանկապատ 3 մետր յերկարությամբ	6	» — — — 11,5 » ձողեր 12,2 »
7	Վոլոդիկներ	2	— — — — — — — — —
8	Յնական արգելանտառ մի մետր յերկարությամբ	1,5	— — — — — — — — —
9	Բրունայի վորրապատույտ և սակրալեն ցանց դնելու համար	0,5	— — — — — — — — —

304

W D

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ
УНИВЕРСИТЕТ
ИСТОРИКО-ФИЛОСОФСКИЕ
НАУКИ
АКАДЕМИИ НАУК
СССР

УД

Zemlin

5981

2013

« Ազգային գրադարան

NL0077653

